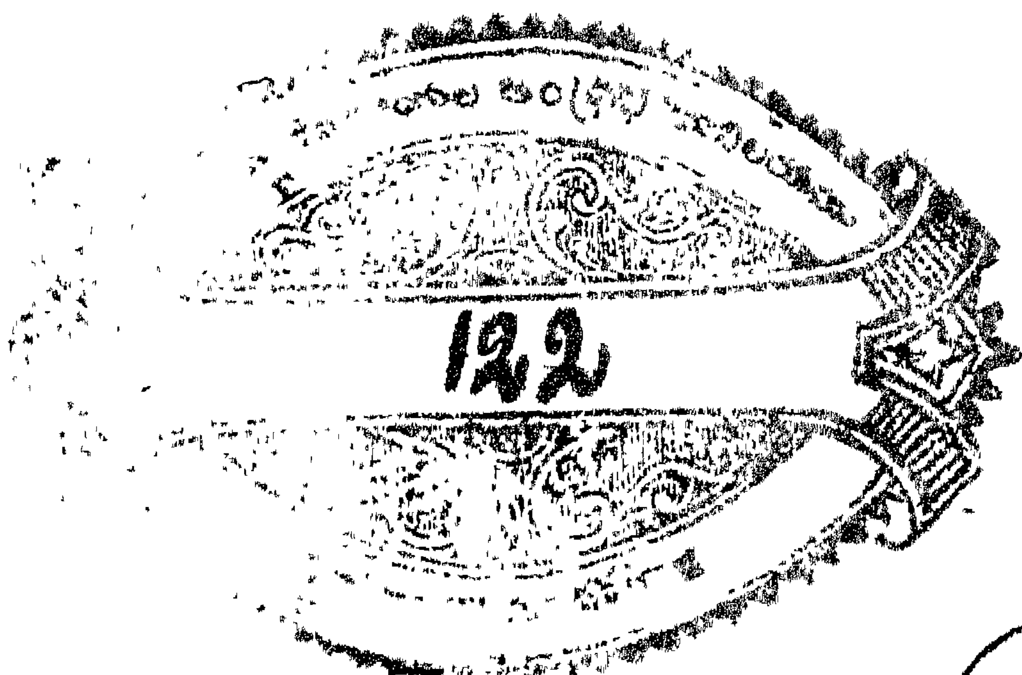
మన లెనిన్

రుత్ షా,
అలాన్ పొటెమ్కిన్.

అనువాదం
తమ్మల వెంకట రామయ్య

ప్రజాశక్తి ప్రచురణ ౧. 1942 జులై.

*
**

వెల్కమ్ ప్రెస్, గుంటూరు.

ఆరణాలు

ప్రజాశక్తి — గవర్నర్‌పేట — బెజవాడ

మన లెనిన్

"వోల్గా" నది ఒడ్డున "సింబర్స్క్" నగరం. చీకటి పడుతోంది. "ఉల్యనావ్" ఇంటి రెండు గదులలో దీపకాంతి ప్రసరించుతోంది. ఒక గదిలో కుటుంబపు తండ్రి "ఇల్యా" కూర్చొని వున్నాడు. జారు రాజధానీ నగరమగు సెంటుపీటర్సుబర్గు నుండి వెలువడ్డ పత్రికలను అతడు చదువుతున్నాడు. అతడు స్కూళ్ళ సూపరింటెండెంటు. పేద పిల్లలకు ఉచిత విద్య కావాలని గవర్నరుతో వాదించుతూ అప్పుడప్పుడు గడిపినట్లుగానే ఆరోజు కూడా గడిపాడు. రష్యాలోని పట్టణాలలోను పల్లెలలోను ఆ సంవత్సరం (1880) జరుగుచున్న దౌర్జన్యాలను చదువుతున్నాడు. విచారంతో తల పంకించాడు. దగ్గరగానున్న "ఓక్" టేబిల్ పైన టీ పాత్రలలో నీళ్ళు సలసల కాగుతూ మర్మరధ్వని చేస్తున్నాయి.

మన లెనిన్

మరుగదిలో తల్లి "మేరియా" "పియానో" వాయించుతోంది. పిల్లలు పాడుతున్నారు. నల్గురు పిల్లలు అన్నా - వ్లాడిమిర్ - మేరియా - మిత్యా-తల్లి పియానో వాయించుతోంటే, పిల్లలు చిన్న మేకను గురించిన పాట పాడసాగారు:

"తోడేళ్ళు క్రూరమైన తోడేళ్ళు
పసికూనపై బడ్డాయి"—

పాపం అమాయిక మేకను గురించి జాలిపడి చిన్న మిత్యా కన్నీళ్ళు విడువకుండా ఉండలేక పోయాడు. వ్లాడ్ మిర్‌ను - ప్రతివారూ అతన్ని వొలోడ్యా అని పిలిచేవారు - తమ్ముడు ఏడ్వడం తమాషాగా వుంది. వొలోడ్యాకు ఇప్పటికి 10 ఏండ్లు. పాటను చూచి ఏడ్చే రోజులు గతించి పోయాయి. కాని తమాషా చేయడం అంటే అతనికి యిష్టం. మిత్యాకు దగ్గరగా వచ్చిన కొలదీ తను ఎంతో దుఃఖసూచకంగా పాడుతున్న గొంతును హెచ్చించసాగాడు. భయం కలిగించేటట్లు ఈ క్రింది పాటపాడాడు :

"అవి మేక నంతా తినేశాయ్
కాళ్ళూ కొమ్ములూ మిగిలాయ్"

ఇది మిత్యాకు భరింపరానిదిగా వుంది. బిగ్గరగా ఏడ్వడం సాగించాడు. తల్లి పియానో వాయించడం ఆపి, కనిష్ఠ పుత్రుణ్ణి సమదాయించడానికి వచ్చింది. వొలోడ్యాను "తమ్ముణ్ణి ఏడ్పిస్తున్నావా వెధవా !" అని నెమ్మదిగా తిట్టింది.

వొలోడ్యా, తమ్ముణ్ణి కౌగలించుకొని చెవిలో ఇలా వూదాడు : "ఏం పర్వాలేదుమిత్యా!, సాషా తోడేళ్లనన్నింటిని చంపేస్తాడుగా!"

మిత్యా కన్నీళ్ళు తుడిచివేసి నవ్వసాగాడు. నిజమే, తమ్ముడూ! మాస్కో యూనివర్సిటీలో వున్న సాషా రహస్యాలోని తోడేళ్ళ నన్నిటినీ చంపేస్తాడు. మేకలూ _ గొర్రెలూ - కోళ్ళు, అన్నిటికీ విముక్తి కలుగుతుంది.

బయటి తలుపును ఎవరో తట్టారు. చిన్నగా - ఉత్సాహంగా ఉన్న వొలోద్యా తలుపు తెరవడానికి పరుగెత్తాడు, "హుర్రా! ఓ, వీరా," అని అరచాడు. అతని ఈడు పిల్లే లోపల ప్రవేశించింది. వుత్త బీద దుస్తులు. ఆమె పేరు వినగానే, పేపర్లను అవతల పెట్టిన తండ్రివంకజూచి "గుడ్ ఈవినింగ" అంటూ అభివాదం చేసింది. "గుడ్ ఈవినింగ్, వీరా" అంటూ అతడు బదులు చెప్పాడు.

"మీరు చెప్పినట్లుగానే వచ్చాను" అంది పిల్ల. ఇంతలో తల్లి ప్రవేశించి "గుడ్ ఈవినింగ్, వీరా! మీ తండ్రి సమాచారం ఏమైనా తెలిసిందా?" అని ప్రవేశించింది.

"ఆ! త్వరలోనే ఇంటికి వస్తున్నాడు".

"ఇవాన్ బాగున్నాడా?" అని వొలోద్యా అరిచాడు. ప్రతివారూ నవ్వారు. ఇవాన్, వొలోద్యాకు ముఖ్య స్నేహితుడు. వీరాకు బంధువు. పల్లెటూరిలో వుంటున్నాడు. కొకుష్కినోలో తన తాతగారిని వేసవిలో చూడబోయినపుడు, ఇవాన్‌తో, వొలోద్యా ఆటలాడాడు. ఇవాన్, ఇంత భూమిచెక్క (దానినే పొలం అంటారు వాళ్ళు) మీద పనిచేయని సమయములో ఆడుకుండేవాళ్ళు. వొలోద్యా, ఇవాన్‌కు దున్నడంలో సహాయ పడ్డాడు. అవుసాలు పిండడంలో తోడ్పడ్డాడు. అతను ఏం మాటాడినా "ఇవానే ఇలా అన్నాడు... ఇవాన్‌కే ఇది తెలుసు..."అనే ధోరణిలో

వుండేది. ఇవాన్వల్ల బీదరైతు లెంత బాధపడేదీ తెలుసుకొన్నాడు. ధనిక రైతులు తోడేళ్ళు - అమాయక మేకలపైన పడేవి ఆ తోడేళ్ళు.

* * *

వీరాకు ఇవాన్ క్షేమసమాచారం తెలియదు. ఇవాన్నుండి వాళ్ళకు ఉత్తరం రాలేదు. ఇవాన్ తన తల్లి దండ్రులకు ఉత్తరం వ్రాసిపెడుతుండే వాడు. కాని ఆమెకు తన మామ, అత్త, బావ (ఇవాన్) మరింత అధ్వాన్న పరిస్థితులలో ఉన్నారని మాత్రం తెలుసు.

“వీరా! ఇలారా. నీ పాఠాల సంగతి చూద్దాం” అన్నాడు వొలోద్యా తండ్రి. తన పిల్లలవంక తిరిగి “మీరుకూడా మీ పాఠాలు పూర్తి చేయండి” అని అన్నాడు.

“నాది పూర్తి చేసాను నాన్నా!” వొలోద్యా గంతులేశాడు.

“అప్పుడే!”

“ఆ! స్కూలులోనే” అంది తల్లి నవ్వుతూ.

“అయితే, ఇక్కడ కూర్చొని వీరా పాఠాలకు సహాయంచేయి.” అన్నాడు తండ్రి.

వీరా తన కుటుంబాన్ని గురించిన కథ చెప్పడంతో పాఠం, దాని దారిన అది పోయింది. ఆ కథను వొలోద్యా తన ఆలోచనాపూరితమైన

మనస్సులో పెట్టుకొన్నాడు. ఆ చిత్రాన్ని అతడు ఎన్నటికీ మరచి పోలేక పోయాడు.

వీరా తండ్రి నేతపనివాడు. తనూ, తన పెళ్ళామూ, ఒక పెద్ద నేత మిల్లులో పనిచేస్తుండేవారు. వీరా ఇంటివద్ద ఉండేది. ఇంటిని శుభ్రంగా వుంచేది. అయితేనేం, ఇల్లంతా ఖాళీ. కూతురు లేవకముందే తెల్లవారు ఝామున అమ్మా, నాయనా మిల్లుపనికి వెళ్ళేవారు. వేసవిలో వీరా రణగొణధ్వనితో నిండిన ఇరుకుబజార్లలో ఇతర పిల్లలతో ఆటలాడుతుండేది. వాళ్ళ తలిదండ్రులూ ఫ్యాక్టరీలలోను, మిల్లులలోను పనిచేస్తు వుండేవారు. చలి కాలంలోనూ ఇంటిలోపలే కూర్చొనేది. బయటికి పోవాలంటే అమిత చలి. ఆమెకు వెచ్చని కోటుగూడా లేదు. చెప్పులు చిరిగిపోయాయి. కోటూ, చెప్పులూ కొనిపెట్టేటంతగా చాలినంత డబ్బు ఆమె తలిదండ్రులు సంపాదించలేదు.

సింబిర్స్కులో చాలా మంచి వీధులున్నాయి. ఒకరోజున, వీరా, వొలోద్యా – ఇద్దరూ – అన్నిట్లోకీ మంచివీధిని నడుస్తున్నారు. "ఎంత సొగస్సుగా వుంది! ఎంత పరిశుభ్రంగా వుంది!" అన్నది వీరా. ఆ బ్లాకులో కల్లా పెద్ద యింటిని తోట ఆకర్షవంతం చేస్తోంది. "చూడు! పూలు. అందంగా లేవూ?" అని అరచింది వీరా.

"ఈ యింట్లో వుండేది ఎవరబ్బా" అన్నాడు వొలోద్యా

"మా అమ్మనాయనా పనిచేస్తున్నారే, ఆ మిల్లు యజమానిది." అందివీరా.

వొలోద్యా ఆశ్చర్య చకితుడయ్యాడు. ఈ ఇంటికీ వీరా ఇంటికీ అంత భేదమా? వీరా ఈడుపిల్ల ఒకతె వరండాలోకి వచ్చింది. మంచి అందమైన తెల్లని దుస్తులు ధరించింది. పెద్ద రబ్బరు బొమ్మ ఒకటి పట్టు కొచ్చింది. వరండాలో ఒకమంచి బైసికిలు వుంది. వొలోద్యా ఈ పిల్లవంక,

తర్వాత వీరావంక చూచాడు. వోలోడ్యా బక్కపల్చగా వుంది. దుస్తులు రంగు మాసిపోయి అంచులు చిరిగిపోయివున్నాయి. వీరాకూడ ఆ ధనికుని మిల్లులో ఆధనికుని కూతురుకోసం పని చేయాలసి వుంటుంది త్వరలోనే.

* * *

వేసవికాలం. భగ్గున మండుతోంది. చరణాకోలుతో కొట్టే యజమానిలా సూర్యుడు వేడి కిరణాలతో కొడుతున్నాడు. వర్షం లేనేలేదు. పట్టణాలలో కార్మికులకు ఊపిరి పీల్చడమే కష్టంగా వుంది. వీరా తల్లిదండ్రులు పనిచేసే మిల్లులో బయటికంటె కూడా వేడిగా వుంది. ఇక వీరా మామ, అత్తా, బావ, వున్న పల్లెటూరి సంగతి మరీ అధ్వాన్నం. ఇవాన్, ఆతని తలిదండ్రులూ, షాహుకారి పొలాల్లో పనిచేస్తుంటారు. చలికాలపు మంచుగడ్డలు కరిగి పోగానే, ప్రతిరోజూ వాళ్ళు పొలంవెళ్ళి పనిచేసేవారు. విత్తులు వేయడం, భూమిని, పాతకాలం నాటి బరువాటి నాగళ్ళతో దున్నడం – ఇలా పనిచేసేవారు. ఇవాన్ వాళ్ళతోనైనా పని చేసేవాడు. లేదా తమ బీడుభూమిని కాపలా గాయడానికో, ఆవుపాలు పిండడానికో, ఇంటివద్దనుండి పొయ్యేవాడు. ఆ ఆవంటే వాళ్ళకెంతో ఇష్టం. తమకు తింటానికే సరిగ్గా దొరక్కపోయినా, ఆ ఆవును పోషిస్తుండేవాండ్లు ఏలాగో కష్టపడి.

ఒకరోజున వాళ్ళంతా తమ గుడిసెలో కూర్చునివున్నారు. ఎవరో తలుపు తట్టారు. భూస్వామి మగతాకోసం ఆ మనిషిని పంపాడు. ఇవాన్ తండ్రిదగ్గర డబ్బులేదు. కొన్ని రోజులు ఆగమని బ్రతిమాలాడు. " నీవు

చెల్లించకపోయావా, నీ ఆవును తీసుకుపోయి అమ్మేస్తాను" అని గద్దించాడు షెరీఫ్. "ఆవును తీసుకుపోతే మా పిల్లాడికి పాలుండవు" అన్నాడు ఇవాన్ తండ్రి.

"అవును. ఇస్తే ఈయండి. లేకపోతే మిమ్మల్ని జైలులో పెడతాను!" అన్నాడు షెరీఫ్. ఆవును తోలుకుపోయాడు.

తల్లి ఏడ్చింది. ఇవాన్ కూడా ఏడ్చాడు. ఆవును తోలుకెళ్లడం వాళ్ళ కెంతో కష్టం కలిగించింది.

ఇలాగే డబ్బులేని ఇతర రయితులుకూడా తమతమ వస్తువుల్ని వదలుకోవలసి వస్తుంది. ఆ గ్రామ రయితులనుండి, ఇతర గ్రామాల రయితులనుండి, షెరీఫ్‌లు ఇలాగే పట్టుకెళ్ళారు. ఒకళ్ళదగ్గర గుర్రాన్ని, మరొకరి దగ్గర గొర్రెల్ని, ఇంకొకరిదగ్గర పశువుల్ని...ఇలా...రయితులు ఏమి చెప్పడానికి కూడా వీలుపడి చేసేవారు. కాని చిరకాలం నుండి వాళ్ళ పశువులు ఎలా తీసుకుపోతున్నారో వాళ్ళకి జ్ఞాపకం వుంది. వాళ్ళ హృదయాల్లో క్రోధం వుంది.

గ్రామ సమీపంగా భూస్వామికి పెద్ద అందమైన భవనం వుంది. తెల్లగా సున్నంగొట్టిన ఇల్లు. లోపల మెత్తని తివాచీలు, మంచి బొమ్మలూ వున్నాయి. ఇంటిచుట్టూ పెద్దతోటా, తోటచుట్టూ ఇనుపకంచె వున్నాయి. వేసవిలో భూస్వామి ఈ భవనంలో వుంటాడు. చలికాలంలో ఉండేందుకు అతనికి మరో వెచ్చదనం ఇచ్చే భవనంకూడా వుంది. వేసవిలో చల్లదనం ఇచ్చే మరో భవంతికూడా వుంది. ఇవాన్, అతని తల్లిదండ్రులు, వాళ్ళ ఆవూ, అందరూ ఒకే గదిలో వుండేవాళ్ళు. తాము పనిచేసే భూస్వామిదే

ఆ అందమైన తోటా, ఆ పెద్ద ఇల్లూ, పొలాలు, మైదానాలు కూడా ఆ భూస్వామివే. ఇంకా ఇవాన్ తన తలిదండ్రులతో వుంటున్న గుడిసె, గడ్డిచాపల గుడిసె - ఆవూ - ఇవన్నీ ఆ భూస్వామివే. రైతులందరి గుడిసెలూ భూస్వామివే. ఆవుతో సహా అతనిదే. ప్రతి వేసవి కాలం భూస్వామి తన పెళ్ళాంతోను, కొడుకు తోను ఇక్కడికి వస్తాడు. కొడుక్కి ఇవాన్ ఈడే వుంటుంది. కాని అతగాడికి ఇవాన్ కలగంటానికయినా సాహసించని అనేక రకాల వస్తువు లుండేవి.

"ఏయ్! ఇవిగో నాకు రబ్బరు బొమ్మలూ, పంచదారబిళ్ళలూ, బొమ్మల పుస్తకమూ, వున్నాయి చూడు." అంటూ ధనిక బిడ్డడు కంచె లోపల వుండి ఇవాన్‌ను ఏడ్పిస్తుండేవాడు.

ఇవాన్ ఆశ్చర్యంతో ఏమీ చెప్పలేక పోయేవాడు. ఆ బొమ్మల పుస్తకం వంక ఆపేక్షగా చూసేవాడు.

ధనికబిడ్డడు " నాకో స్వంత గుర్రం వుంది, నదిలో ప్రయాణం చేయడానికి నాకో స్వంత బోటు కట్టిస్తున్నారు, నీకే ముంది ? " అని మళ్ళా అన్నాడు.

ఇవాన్, ఆడుకోనేందుకు తన కేమీ లేవని చెప్పబోయేముందే, ఆ ధనిక బిడ్డని తల్లి - పెద్ద బండగా వుంటుంది — తన కొడుకుని పిలచి, రైతు కుర్రాడితో మాటాడినందుకు తిట్టింది.

*   *   *

పట్టణంలో యజమాని ఎక్కువ లాభాలు కావాలని కోరాడు. అతని భార్య, చలికాలంలో కొత్తఫర్ (బొచ్చు) కోటు, వసంత కాలానికి మరో క్రొత్త బగ్గీ కావాలని కోరింది. ఇక కూతురుకు క్రొత్త ఫ్రాక్ (గౌను)లు కావాలిసి వుంటుందిగదా! కోటూ, బగ్గీ, ఫ్రాక్‌లూ, ఎవరి స్తారు? కార్మికులు! వాళ్ళు ఇంకా ఎక్కువ వస్తువులు తయారు చేయాల్సి. యజమాని ఫోర్‌మాన్‌ను పిలిచి "కూలీలను ఇంకా తొందరగా పనిచేసేటట్లు చేయి" అని ఆజ్ఞాపించాడు. పనిచేసే గంటలు హెచ్చింపబడ్డాయని నోటీస్ అంటించాడు. జీతంలో కోత గోశాడు.

*　　　*　　　*

పల్లెటూళ్ళలో, రైతుల బీదభూమిలో పండడం లేదు. ధనిక భూస్వామికి ఏ చింతాలేదు, అతని భూములు ఇరిగేషన్ సహాయంవల్ల తడుస్తున్నాయి. రైతులు అతనివద్దకు వెళ్ళిసహాయం చేయమని ప్రార్థించారు. భూస్వామి భుజాలుఎగురవేచి "మతగురువుల్ని అడగండి" అన్నాడు. వర్షం కురవడానికిగాను మతగురువులకు ఇదివరకు ముడుపులు చెల్లించారు. ఇవాన్‌తండ్రి 'ప్రార్థనలవల్ల వర్షం కురవదు. ప్రార్థన మా ఆవును మాకిప్పించదు' అని అన్నాడు. రైతులు తమ పెద్దపెద్ద పవిత్ర విగ్రహాలు పొలాలకు తీసుకువెళ్ళారు. ప్రార్థన చేశారు.తమ నుదుళ్ళు బీటు వారిన భూమిని తాకేట్టు సాష్టాంగ పడ్డారు. కానివర్షం కురువలేదు. ఆకాశం నిర్మలంగానే వుంది. ఒక్క వర్షపు చినుకయినా పడలేదు.

పంటలేదు. బీదరైతులు మలమల మాడుతున్నారు. అయినా భూస్వామి, మైదానంలో తన బారెన్లలో ధాన్యం నిల్వపోశాడు. ప్రజలు బారెన్లవంక వేలెట్టి చూపేవారు. తలలు పంకించేవారు. "ఆయన మనకి వర్షం ఈయలేక పోయాడు. నిజమే. కాని తింటానికి కాస్త ధాన్యం తప్ప కుండా ఇస్తాడు. ఆయనకి కావలసినంత వుంది." మైదానం దాటారు. ఇనుప గేటు తెరిచారు. ఆ పెద్ద తెల్లటి బంగళా ముందు నిలబడ్డారు. టోపీలు (హేట్స్) తీసి నమస్కారం చేశారు. భూస్వామి చాలా గొప్పవాడు గాదూమరి! ఆయనకి ఏదిబడితే అది కొదవలేకుండా లేదుమరి! ఆయన గొప్పవాడు!

"నేను మీకేం ఈయను" గర్జించాడు భూస్వామి. "అంతే".

ఇవాన్ తండ్రి ముందు కొచ్చాడు. అతని రక్తం ఉడుకెత్తుతోంది. "మాదే మేము అడుగుతున్నాం. మీరు భూమి నేమైనా దున్నారా ? మీ రేమైనా విత్తులు చల్లారా ? మేం మా చేతులారా దున్నాం, విత్తు లేశాం" అని అన్నాడు.

"నిజం! నిజం !!" అని అరిచారు రయితులు.

భూస్వామి మండిపడ్డాడు. "నీకు బుద్ధి చెప్తాను" అని అన్నాడు. ఇవాన్ తండ్రిని అరెస్టుచేయించాడు. తక్కిన రయితులను కొరడాలతో కొట్టించాడు.

* * *

పట్టణంలో కార్మికులు దానిసత్వ బాధను సహించలేకపోతున్నారు. వీరా 'అమ్మా' ఆకలిగా వుందే, ఏమన్నా తినటానికి లేదూ? అని అంది. వీరా తండ్రి దగ్గరవున్న మరో కార్మికునితో ఇలా అన్నాడు. "ఇంకా ఇలాగే కొనసాగడానికి వీల్లేదు. మన పిల్లలు చస్తుంటున్నారు. కామ్రేడ్, మన పిల్లలకోసం మనం పోరాడాలి. మనయొక్క అసమ్మతి తెలియజేయ్యక పోతే ఇంకా తక్కువ జీతాలతో మరింత అధ్వాన్నపు దానిసలమయి పోతాం. మనం అంతా కలిసివుంటే మనం బలంగా వుంటాం".

కార్మికులు పని మానివేశారు చక్రం తిరగడంలేదు. పనిముట్లు క్రింద పడవేయబడినాయి. సహేతుకమైన పని గంటలకోసం, తగిన జీవిత భృతికోసం కార్మికులు సమ్మె చేశారు. ఒక రోజు గడిచిపోయింది. "ఓ! వాళ్లే వస్తారు" అని పకపక నవ్వాడు యజమాని. రెండు రోజులు గడిచాయి. "ఓ! వాళ్ళే వస్తారు" అని చిరునవ్వు నవ్వాడు యజమాని. మూడురోజులు గడిచాయి. "ఊం. వాళ్ళే వస్తారు!" అని ముఖం చిట్లించాడు యజమాని. ఒక వారంరోజులు గడిచాయి. "రండిరా! అంతా సక్రమంగా సరిపెడతానుగా" అని పండ్లికిలించాడు యజమాని.

కాని కార్మికులు తెలివిగలవాళ్ళు. వాళ్ళు దగాపడరు.

"మిమ్మల్ని పనిలోకి వచ్చేటట్టు చేస్తాను!" అని మొరిగాడు యజమాని. వీరాఇల్లును పోలీసులు ముట్టడించారు. తల్లిని ఒక ప్రక్కకు తోసేశారు. బిడ్డను కాలితో తన్నారు. తండ్రిని జైలుకు తీసుకుపోయారు. "నీవు నాయకుడివి. నీవే ఈ సమ్మెను ప్రారంభించావు. దానికి అనుభవిస్తావులే" అన్నాడు జడ్జి. ఇంకా చాలామంది అరెస్టు గావించబడ్డారు. జారు సేవకులు ధనికుల సేవకులు.

వొలోడ్యాకు ఈ కథలన్నీ బాగా తెలుసు. అవన్నీ నిజమైనకథలు. అతని హృదయంలో గాఢంగా చొచ్చుకుపోయిన కథలు. స్కూళ్ళలో నేర్పిన సన్యాసుల కథలకంటెనూ, దాది చెప్పిన పిట్ట కథలకంటెనూ కూడా బాగా వీటిని జ్ఞాపకం పెట్టుకొన్నాడు. ఏ కథల పుస్తకంలోని నాయిక కంటె కూడా వీరాయే అతనికి గొప్పవ్యక్తి. ఆమె తండ్రి సమ్మెదారుడు. అతడు ధైర్యంగల కామేడ్ కాబట్టి, అతన్ని వాళ్ళు జైలులో పెట్టారు.

"ఇంటికి త్వరలోనే రాబోతున్నాడు". అన్నది వీరా సంతోషముతో. "మళ్ళా ఇంకో సమ్మె నడుపుతాడు" అని చేర్చింది సగర్వంగా.

ఆ!, ఔను! వీరా తండ్రి గొప్ప వీరుడే. కాని వీరులందరిలోను గొప్ప వీరుడు అన్న 'సాషా'.

*　　　　*　　　　*

వేసవి సెలవులు వచ్చాయి. వాటితోపాటు అన్న సాషా కూడా వచ్చాడు. వొలోడ్యా అన్నకోసం ఎంత వేచి యున్నాడను కొన్నారు! తండ్రితో అప్పుడప్పుడు ఆడుకొన్నట్లుగానే అన్నతో చదరంగం ఆడవచ్చు. అన్నతోపాటు అడవులకి వెళ్ళవచ్చు. అన్న అక్కడ మొక్కలూ, పురుగులూ ఏరతాడు. సాషా 'నేచురలిస్టు'. విద్యార్థి మీటింగులను గూర్చి సాషా చెబుతాడు. సాషా తనకి ఆదర్శప్రాయుడు. "నేనుకూడా పెద్దయ్యాక, అన్న సాషాలాగా కావాలి" అనుకొనేవాడు వొలోడ్యా.

ఆఖరికి బండి యింటిదగ్గరకు రాగానే, వోలోడ్యా అన్న మెడను కౌగలించుకొన్నాడు. "నీవు రావనుకొన్నాను" అని అరిచాడు.

సాషాను చూడటానికి ఆ సాయంత్రిం ఎవరో బంధువులు వచ్చారు. పీటర్సు బర్గు (ఇప్పటి లెనిన్‌గ్రాడ్) రాజకీయ ఆందోళనను గురించి, సాషా చెప్పాడు. "రోజురోజుకూ ప్రిజల దుస్థితిని గురించి విద్యార్థులు తెలిసికొని మేల్కొంటున్నారు. "ప్రజల స్వాతంత్ర్యంతో కట్టుబడే మా స్వాతంత్రం వుందని మాకు తెలుసు. కాని జార్ ... అతని గూఢచారులు... మధ్యనే వున్నారు!" వోలోడ్యా కళ్ళు ఇంతచేసికొని, చెవులు నిక్కపొడుచుకొని విన్నాడు. తల్లి నోటిదాకా ఆమె చేతిని తీసుకుపోవడం, అతడు చూశాడు. కాని ఆమె ఏమీ మాటాడలేదు, తల్లిని జూచి వోలోడ్యా గర్వపడతాడు.

"రష్యా, జారులేకుండా విముక్తి చెందితే!" అన్నాడు సాషా.

వచ్చిన అతిథులలో ఒక లేడీడాక్టర్ వుంది. ఆమె మొదటి స్త్రీ డాక్టర్లలో ఒకతె. ఆమె ఇలాఅంది.

'మనం పూర్తిగా మార్పు చేయాలి. పెట్టుబడిదారులను వదలించుకోవాలి'.

జైలు నుండి విడుదలయై వచ్చిన వీరా తండ్రి "ఉన్నకొద్దీ ఇంకా ఇంకా కావాలంటారు వాళ్ళు" అని అన్నాడు.

ఫలహారమూ, టీ, తెచ్చారు. సంభాషణ సంతోషంగా తమాషాల లోకి మారింది. వొలోద్యా డాక్టర్ చేతిని తాకి ఇలా అన్నాడు. "డాక్టర్ గారూ, మీకు తెలుసుగా, నేను జబ్బు మనిషిని".

డాక్టర్, వొలోద్యా తమాషాగా మాటాడుతున్నాడని అనుకొంది. చాల సీరియస్ ముఖంపెట్టి అతని నాడి చూచి అడిగింది: "ఏంటి జబ్బు?"

రోగి జవాబిచ్చాడు, "నాకు సంతృప్తి అనేదే లేదు. బిస్కెతులు తిన్న కొద్దీ ఇంకా కావాలనిపించుతుంది. బహుశా నేను పెట్టుబడిదారుణ్ణేమో". అందరూ నవ్వారు. సాషా, వొలోద్యామీదికి ఉరికి "అయితే దానికి ఒకే మందు వుంది. అది విప్లవమందు, రోగిని బయట పారేయాలి". అని తమ్ముణ్ణి చుట్ట చుట్టి మరో గదిలో పారేశాడు. తక్కిన వాళ్ళందరూ నవ్వుతూ ఒకళ్ళకొకళ్ళు పేర్లు పెట్టుకొంటూ కూర్చున్నారు.

*　　　*　　　*

వాళ్ళందరూ మార్చి ఉత్సవంలోనికి వెళ్ళారు. పక్షుల్ని కొనడం, వాటిని స్వేచ్ఛగా వదలివేయడం ఒక ఆచారం ఆ పండుగకు. వొలోద్యాకు ఈ ఆచారం అంటే బలే ఇష్టం. పక్షిని కొంటానికి వాళ్ళ అమ్మ కొన్ని డబ్బులు ఇస్తుంది. వొలోద్యా దానిని పంజరంలో పెట్టి, ఆ తర్వాత దానిని స్వేచ్ఛగా వదలివేస్తాడు. ఈ సారి వొక చిన్నపక్షిని (టిటిమౌస్) కొని

పంజరంలో పెట్టాడు. కాని దానికి మేతా నీళ్ళు వేయడం మరచి పోయాడు. పాపం అది చచ్చి ఊరుకుంది. విచారమూ, తీరని అవమానమూ అతన్ని కదల్చివేశాయి. "ఇక ఎప్పుడూ పక్షిని పంజరంలో పెట్టను" అని అరిచాడు.

*   *   *

ఆటల్లో, పనిపాటల్లో, వొలోద్యా మానవప్రపంచాన్ని గురించి నేర్చుకొన్నాడు. సంతోషంలో, విచారంలో, మానవులు పడే బాధలను తెలిసికొన్నాడు. ఒక రోజున పెద్ద విచారం అతని హృదయాన్నుండి సంతోషాన్ని తరిమివేసింది. అకస్మాత్తుగా అతని తండ్రి చనిపోయాడు. సోదరీ, సోదరులు వున్నారు. వొలోద్యా ఒక్కడే ఇంటిలో మగపురుగు. తల్లి దుఃఖాన్ని శమింపజేయడానికి విచారంలోనే నవ్వాడు. ఆమెకు సహాయం చేయడానికి ఎల్లప్పుడూ ఆమె దగ్గర వుండేవాడు. దూతగా పని చేసేవాడు. వార్తలు తెలియజేసేవాడు. అతని పెద్ద అక్క 'అన్నా' ముఖ్య పట్టణంనుండి వచ్చింది. ఆమె అక్కడ చదువుతుంది. వొలోద్యా లాటిన్‌లో మంచి తెలివిగల విద్యార్థి. ఉన్నత విద్య కోసం అన్నా లాటిన్‌లో కృషి చేయాలి. వొలోద్యా ఆమె కంటె చిన్న అయినా ఆమె చదువులో సహాయపడ్డాడు.

"నీవు చాలా మంచి ఉపాధ్యాయుడవు, వ్లాడిమిర్!" అన్నది అన్నా, అతనికి పెట్టిన పేరుతో పిలుస్తూ.

"అయితే నన్ను ఇకనుండి, ప్రొఫెసర్ వ్లాడిమర్ ఇల్యిచ్ యుల్యనావ్ గారు అని పిలువు ".

" ఇల్యిచ్, నీవు ఇల్యా కుమారుడివి. ఆయనకూడా మంచి ఉపాధ్యాయుడే సుమా !" అని, అక్క చెవిలో ఊదింది.

" ఆయన హృదయమున్న మనిషి. బుర్ర (మెదడు) వున్న మనిషి. అక్కా తమ్ముడూ, సెంట్ పీటర్సుబర్గును గురించి, అక్కడ కార్మికులను గురించి, అన్న సాషాను గురించి మాట్లాడుకొనేవారు తరుచుగా. " వ్లాడిమర్, అన్న చాలా ధైర్యశాలి. కాని అతని రక్షణ గురించి భయపడుతున్నాను. "

" ఓ, సాషాను ఏదీ దెబ్బ కొట్టలేదు. " అని బిగ్గరగా అన్నాడు వ్లాడిమర్ ఇల్యిచ్.

అన్నా పీటర్సుబర్గుకు తిరిగి వెళ్ళింది. సాషా ఏదో ప్లానులతో నిండా తల మునిగి వుండటం ఆమె చూచించి. అతనితో కూడా ఆమె వుండిపోయింది. విద్యార్థులు రైతులకు కార్మికులకు సహాయం చేయాలనుకొన్నారు. " అందరిలోకల్లా జార్ ధనిక భూస్వామి. ఇతర భూస్వాములకు రైతులను దోపిడిచేయడంలో సహాయపడుతున్నాడు. సమ్మె చేసిన వారిని జైలులో పెట్టేది అతని పోలీసులే. అతని కొసక్ యూదులను హత్య గావించుతున్నారు. మనం జారును చంపాలి " అన్నాడు సాషా.

విద్యార్థులు భూమి అడుగుకొట్ల లోనూ, మేడల చివరి అంతస్తు గదులలోను రహస్యంగా కుట్రచేస్తుండేవారు. ఇతరులు నిద్రపోయేటప్పుడు, రాత్రిళ్ళు, వారు కలిసికొని ఏమిచేయాలో ప్లాను వేసికొనేవారు. సాషా వారికి నాయకుడు. తన చెల్లెలు అన్నాతో సాషా, జార్ చక్రవర్తి వింటర్ భవనాన్ని దాటి వెళ్ళినప్పుడల్లా ఇలా అనేవాడు. "బానిసత్వానికీ, ఆకలి మంటలకూ కారణం దానిలోపల వుంది. ప్రజల దౌర్భాగ్యదశకు కారణమైనదాన్ని మనం నాశనం చేయాలి. మనం జారును చంపాలి."

మూడవ అలగ్జాండర్ అప్పటి జార్. రెండవ అలగ్జాండర్‌ను, టెర్రరిస్టు ధైర్యశాలుల ముఠాలో ఒకరు చంపివేశారు. కాని మూడవ అలగ్జాండర్ పరిపాలనలోకూడ పరిస్థితులు అంతఅ ధ్వానంగానే వున్నాయి. ఎక్కడైన ప్రజలు సమగూడినా అక్కడ పోలీసులు ప్రత్యక్షం. మీటింగు నుండి వెళ్ళేవాళ్ళను పట్టుకొని అనేక ప్రశ్నలు వేసేవారు. ఒక్కొక్కసారి జార్ ప్రజలనోటికి తాళం వేయాలనుకొన్నాడు. అందుచేత స్వాతంత్ర్యం అనే పదం ఉచ్చరించడానికి వీల్లేదు. సాషా, అతని మిత్రులూ, వారి ప్లాను బయటపడితే చిత్రహింసకూ మృత్యువుకూ పాల్పడాలి. కాని మృత్యుభయం గాని, చిత్రహింస భయం గాని వారి నాపలేకపోయింది. వారు జార్‌ను చంపే దినమూ, గంటా, నిశ్చయించుకొన్నారు.

ఒక రోజు జూన, స్కూలులో తన క్లాసు నుండి పిలువ బడ్డాడు. హైస్కూలులో అతని కిది ఆఖరు సంవత్సరం. తమ కుటుంబ స్నేహితురాలు ఒక ఉపాధ్యాయిని నుండి ఒక చీటి వచ్చింది. ఆమె అతని కేదో చెప్ప వలసిన వార్త వుంది. వోలోడ్యా దగ్గరకు రాగానే, ఆమె, అతన్ని

ధైర్యం వహించమంది. పీటర్సుబర్గులోని అతని బంధువుల నుండి ఒక ఉత్తరం వచ్చింది. అతని ముఖం గంభీరాకృతి దాల్చింది. అతని చేతివేళ్ళు అరచేతులను నొక్కుతున్నాయి. "సాషా జారుకు వ్యతిరేక కుట్ర సందర్భంలో అరెస్టయాడు. అన్నా కూడా అరెస్టయింది." అని చదివాడు. స్నేహితురాలు కుర్రవాడిముఖం పరీక్షించింది. "ఇతడు ఇంక చిన్న వోలోద్యా కాదు. ఇతడు జ్ఞానమొచ్చిన మనిషి. ఇతడు వ్లాడిమర్ ఇల్యిచ్" అని అనుకొంది.

వ్లాడిమర్ ఇల్యిచ్ ఉత్తరంనుండి కళ్ళు పైకెత్తాడు. దృఢ స్వరంతో ఇలా అన్నాడు. "విషమ విషయం. సాషా కిది ఆపదగా అంతమవ్వచ్చు."

తల్లికి చెప్పవలసిన బాధ్యత వ్లాడిమర్ ది. ఈ కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చడానికి ధైర్యం వహించాడు. 'అమ్మా, సాషాకు ఆపద వచ్చింది.' తల్లి రెండు చేతులూ గట్టిగా పెనవేసింది. "ఆమె చాలా ధైర్యంగలది" అని గర్వపడ్డాడు వ్లాడిమర్. "మరి అన్నా?" ప్రశ్నించింది తల్లి. "ఆమెకూడా" అని జవాబిచ్చాడు కొడుకు.

ప్రయాణ సన్నాహంలో తల్లికి సహాయపడ్డాడు. ఆమెతోపాటు స్టేషన్ కు వెళ్ళాడు. ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళుతూ ఇలా ఆలోచించడం మొదలెట్టాడు. "సాషా ఇంకేం చేయగలడు. అది తప్పని సరి. అతడు దానిని చేయక తప్పదు. చేయక తప్పదు." త్రోవలో వీరాను కలిసికొన్నాడు. జరిగిన విషయం చెప్పాడు.

" మీ అన్న అద్భుతమైన యోధుడు " అన్నది ఆమె.

అతడు జవాబు చెప్పలేదు. కాని " అతడు తెలివిగల యోధు డేనా? అని ప్రశ్నించుకొన్నాడు తనలో తాను.

" సాషా, రానున్న విప్లవాన్ని చెప్పే దూత అని మా నాన్న అంటాడు "

" అవును: సాషా రానున్న స్వాతంత్ర్యదినాన్ని చెప్పే దివ్యదూత ". అని మనస్సులో అనుకొన్నాడు.

అతడు, లేడీ డాక్టరుతో సాషా అరెస్టును గురించి చెప్పినపుడు ఆమె తల పంకించి ఇలా అంది. "చాలా ధైర్యశాలి. కాని ఒంటరిగా బాంబు, తుపాకీ తీసుకొని వెళ్ళడం – పనికిరాదు. జారు, అతని ధనిక ప్రజలు కార్మికుల్ని చంపవచ్చు. అయినా వాళ్ళంతా స్వేచ్ఛగానే తిరుగు చున్నారు. జారునూ, దోపిడి చేసే ధనికుల్నీ వదిలించుకోవా లంటే, కార్మిక కర్షకులు కలిసి పోరాడాలి. వారంతా కలిసి, భూస్వాముల పరిపాలనను, జారు పరిపాలనను, మిల్లు యజమాని పరిపాలనను, సమూలంగా నాశనం చేయాలి."

ఇంటిమధ్య, చిన్నపిల్లలు, మేరియా, మిత్యా, ఏడవడం సాగించారు. వాళ్ళను సంతోష పెట్టడానికి, వాళ్లతో వ్లాడిమిర్ ఆటలాడేవాడు. పరిష్కరించమని కొన్ని పజిల్స్ వేసేవాడు. తానూ ఇంతలో సాషా సమస్యను పరిష్కరించ ఆలోచిస్తున్నాడు ఒక ప్రక్క. అతనికి సమాధా నము తెలుసు. " ...తులు, కూలీలు, సైంటిస్టులూ, స్వతంత్ర ప్రపంచంగోరే వారంతా జారునే గాక, పీరా లాంటి వాళ్ళను ఇవాన్ లాంటి వాళ్లను

తక్కువ జీతంతో క్రూరమైన శ్రమభారంతో పీడించే యజమానులను - బ్యాంకర్లను - భూస్వాములను కూలద్రోయడానికి ఏకం కావాలి.''

తల్లి తిరిగి వచ్చింది. ఘోరమైనవార్త చెవిని బడవేసింది. "సాషా చనిపోయాడు. ఉరితీశారు!" వ్లాడిమిర్ వణికి పొయ్యాడు. "జీవితాన్ని అంతగా ప్రేమించిన నా ధైర్యశాలి సోదరుడు—సోదరుడు.'' ఆ రోజును వ్లాడిమర్ ఎన్నడు మరచిపోలేదు.

"అన్నా మీ తాతగారివద్ద కొకుష్కినోలో ఉండవలసి వుంటుంది." అన్నది తల్లి.

* * *

స్వాతంత్ర్య మహాపోరాటంలో తాను కూడా పోరాడవలసి వుంటుందని వ్లాడిమిర్ తలిచాడు. ఆపోరాటంలో తన సోదరుడు మరణించాడు. తన సోదరి ప్రవాస శిక్షకు గురియైంది. ఆమెను ఇంకా దూరంగా జడ్జీలు పంపేవాళ్ళే. కాని తల్లి ఆమెకోసం పోరాడింది. "నాబిడ్డ నొకడ్ని చంపారు. ఈమెను కూడా మీరు తీసుకు పోరాదు.'' చివరకు జడ్జీలు అంగీకరించి "సరే, కొంతకాలం ఈమె ఈపట్టణంలో వుండకూడదు. ఆమె ప్రవర్తనకు మీరు బాధ్యతవహించాలి." అని అన్నారు.

తన సోదరుని మరణం వ్లాడిమిర్‌ను గట్టిపరచింది. ఆ సంవత్సరమే కజాన్ యూనివర్సిటీలో చదవడానికి వెళ్ళాడు. విద్యార్థి పోరాటా

ళలో ఆతడు తీవ్రంగా పాల్గొన్నాడు. ప్రతి చోటా సి. ఐ. డీ లే. స్టూడెంటు క్లబ్బులను నిషేధించారు. అపాయకరంగాని వాటిని కూడా నిషేధించారు. ప్రభుత్వం గాభరా పడింది. భయం క్రూరుణ్ణి మరింత క్రూరుణ్ణిగా చేస్తుంది. కాని విద్యార్థులు ఆగలేదు. వారు కలిసారు. ప్రదర్శనాలు సాగించారు. ఈ క్రింది కోర్కెలు కోరారు.

విద్యార్థి హక్కులను తిరిగి ఈయండి !
వాక్స్వాతంత్ర్యం కావాలి! నిర్బంధపరిపాలన అంతమొందాలి !
సమావేశ స్వాతంత్ర్యం కావాలి !

వ్లాడిమర్ ఈ యువక పోరాటానికి నాయకుడు. అతని అన్న లాగానే వ్లాడిమర్ కూడా అరెస్టు కాబడ్డాడు. జడ్జీల ముందుకు అతన్ని తీసుకు వచ్చారు. జారు ఏజంటు (జడ్జి) ఉన్నతాసనం మీద కూర్చుని వ్లాడిమర్ ఇల్యిచ్ యుల్యనావ్‌తో ఇలా అన్నాడు : "ఎందుకు నాయనా తిరగబడతావు. యువకుడవు. నీ ముందు రాతిగోడ నీకు కన్పడటం లేదా?"

వ్లాడిమర్ ప్రశాంతంగా జవాబిచ్చాడు.

"శిథిలమయిన గోడ. ఒక్క తోపు అంతే. అది కూలిపోతుంది ! "

జడ్జి, వ్లాడిమిర్‌ను చీకటి కొట్టులోకి పంపుదామని తలిచాడు. కాని తల్లి వచ్చి ఇలా అంది. "నా కొడుకు ప్రవర్తనకు నేను బాధ్యత వహిస్తాను." వ్లాడిమర్‌ను, తన సోదరి అన్నా వున్న కొకుష్కినోకు ప్రవాసం పంపారు. అక్కడ తన పాత స్నేహితుని ఇవాన్‌ను కలిసి

కొన్నాడు. "పరిస్థితు లేమిటి కామేస్రిడ్?" అని అడిగాడు. "అసహ్యంగా వున్నాయి. కామేస్రిడ్ వా లాః డ్యా" అని జవాబిచ్చాడు ఇవాన్. "ఒకా నొక రోజున అవి బాగుపడతాయి." అన్నాడు వ్లాడిమిర్. "అవును." అన్నాడు ఇవాన్ నవ్వుతూ.

మూడు సంవత్సరములవరకు వ్లాడిమిర్ తన తాతగారి ఇంట్లోనే వున్నాడు. ఆరోజుల్లో, రైతుల మనః ప్రివృత్తిని గ్రిహించాడు. వారెలా నివసించు చున్నారు, వారి జీవితం ఎంత కష్టభూయిష్టమైనదో అతడు చూచాడు. వారి మాటాడే ధోరణి పరిశీలించాడు. వారు మాట్లాడినట్లు మాట్లాడటం నేర్చుకొన్నాడు. అందుచేత వారి ఈ పరిస్థితులకు కారణం ఏమిటి?, తమ పరిస్థితుల్ని బాగుపరచుకోవాలంటే వారేమి చేయాలి? వీటిని గురించి వారి కర్థ మయ్యేలాగా చెప్పగలిగాడు. మూడేండ్లపిదప, కొకుష్కినో విడిచి వెళ్లడానికి స్వాతంత్ర్యం లభించింది. సెంట్ పీటర్సుబర్గు వెళ్ళి, ప్లీడరు పరీక్షకు కూర్చొని ప్యాసయాడు. లాయర్ అయ్యాడు. కాని ఎక్కువ కాలం ప్రాక్టీస్ చేయలేదు. అతడు చేయవలసిన దింకా చాలా వుంది కార్మికులకెంతో కొఱతవుంది. వారికోసం తాను పోరాడాలి.

* * *

23 ఏండ్ల యువకుడు, వ్లాడిమిర్ ఇల్యిచ్ యుల్యనావ్, జారు ప్రిభుత్వ ముఖ్యపట్టణంలో కార్మికులతో తన జీవితయాత్ర సాగించాడు. కార్మిక జీవితం రోజూ రోజూ వృద్ధిఅవుతున్న కేంద్రపట్టణం పీటర్సుబర్గు. ఫాక్టరీ పొగలతో

బూడిదరంగు మయమైన దరిద్ర వీధులలో కామ్రేడ్ ఇల్యిచ్ (ఇప్పుడతనిని స్నేహితులు ఇలా పిలిచేవారు) కార్మికులతో మాట్లాడేవాడు. అలసట, ఆకలితో నిండిన వారి జీవితాల ప్రతివిషయాన్ని సవిస్తరంగా అతను తెలుసుకొన్నాడు. రైతు లేమిచేస్తున్నారో తెలిసి కొనేందుకు కొకుష్కినోలోని ఇవాన్‌తో సంబంధం పెట్టుకొన్నాడు. సింబర్స్క్‌లోని పరిస్థితు లెలా వున్నాయో తెలిసి కొనేందుకు వీరాతో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిపేవాడు. పీటర్సు బర్గులో, ఒక అనాలంకృత మైన సాధారణ గదిలో, వీరు అల్లడం (నేయు) మొదలెట్టారు. ఏమిటది? ధనికులు ధరించడానికి ఒక వెచ్చనికోటా? కాదు. కోట్లను నేసిన కార్మికులే వాటిని ధరించే టటువంటి రోజులు వచ్చే స్వాతంత్ర్య వుద్యమానికి దారాలు అల్లసాగారు.

విప్లవకారులు, పోలీసులు తెలిసికోకుండా వుండటానికి, కార్మికులు సులభంగా జ్ఞాపకం పెట్టుకొనేందుకు గాను, చిన్న చిన్న మారుపేర్లు పెట్టుకొనేవారు. వ్లాడిమిర్ ఇల్యిచ్‌యుల్యనావ్ తన పేరు యన్. లెనిన్ అని పెట్టుకొన్నాడు. కార్మికులు ఒకప్పుడు 'కామ్రేడ్ ఇల్యిచ్' అని ఒకప్పుడు 'కామ్రేడ్ లెనిన్' అని పిల్చేవారు. ఒకరోజున వీరా సింబర్స్క్ నుండి పీటర్స్‌బర్గు వచ్చింది. ఒక కామ్రేడు రహస్య సమావేశం జరుగుచున్న అడుగు గదిలోకి తీసుకుపోయాడు. వీరా గదిలో ప్రవేశించే సమయంలో, ఒక పొట్టి బలిష్ట యువకుడు మాటాడుతున్నాడు. "ఓ! అతడు వోలోడ్యా!". ఆ యువకుడు తన ఉపన్యాసాన్ని అప్పుడే ముగించుతున్నాడు. "కామ్రేడ్స్, మనం ఎల్లప్పుడూ విప్లవోధ్యేయాన్ని మన కళ్ళముందు ఉంచుకోవాలి. మనం చేసే ప్రతి పనీ అది నడపాలి. కాని మనం తక్షణ కోర్కెలకోసం కూడా పోరాడాలి. పనిగంటలు తగ్గించేం

దుకు, జీవిత భృతికి, మంచి జీవిత సౌకర్యాలకు, సోషల్ ఇన్సూరెన్సుకు, అంగ సంరక్షణకు, పోరాడాలి. యువకులకోసం పోరాడుతూ యువకులు మనతో వచ్చేటట్లు చేయాలి. మనం కార్మికులను ఐక్యంగమ్మని, వారిలో వారికి గల విద్వేషపు గోడలను బద్దలు కొట్టాలని, దృఢంగా ఐక్యమయిన పిదప వారందరికీ శత్రువయిన వానిని వదిలించుకోవచ్చునని, మనం చెప్పాలి. కోరాలి.''

రహస్య మీటింగులోని కార్మికులు " కామ్రేడ్ లెనిన్ చెప్పేది నిజం " అని అన్నారు. వ్లాడిమిర్ ఇల్యిచ్, వీరా రావడం చూశాడు. ఆమె వద్దకు పరుగెత్తి కౌగలించుకొన్నాడు. "వీరా! నీ రాకవల్ల చాలా సంతోషంగా వున్నాను." అని అన్నాడు. వీరాకూడా లెనిన్‌ను కౌగలించుకొంది. " నీవు ఇక ఏ మాత్రం చిన్న వోలోడ్యా కావు. ఇపుడు వ్లాడిమిర్ ఇల్యిచ్ లెనిన్‌వు - నాయకుడవు. "

* * *

లెనిన్, కార్మికుల దైనిక పోరాటాలను నడిపాడు. లెనిన్ కార్మికులకు నాయకుడు. బోధకుడు. కార్మికవర్గ ఉద్ధరణా పోరాటసమితి ఏర్పడింది. మెంబర్ల సంఖ్య హెచ్చింది. వీరా, ఆమెతల్లీ, తండ్రీ, చేరారు. తన తల్లిదండ్రులు పస్తుపడి మాడకుండా ఉండేందుకుగాను, పట్టణంలో పనిచేయడానికి వచ్చిన ఇవాన్ కూడాచేరాడు.

కార్మికులు ఎంతో జాగ్రితగా వుండాలి. జారు పోలీసుల నల్లని నీడ ప్రతిచోటా వెంబడించేది. వారు ఎంతో రహస్యంగా పనిచేయవలసి యుండేది. వారు చేసేపనిని "అండర్ గ్రౌండ్" పని అని పిలిచేవారు. వాళ్ళకు అచ్చువేసే ప్రెస్ లేదు. పుస్తకాలు కలంతోనో పెన్సిలితోనో వ్రాసి, ఒకరి తర్వాత ఒకరికి ఇచ్చుకొనేవారు. ఉత్తరాలు సాంకేతిక పద్ధాలలో వ్రాసుకొనేవారు. రహస్య సందేశాలు రసాయనిక సిరాలతో వ్రాసేవారు. వాటిని ఎలా చదవాలో ఎరిగినవారు తప్ప ఇతరులు వాటిని చదువలేరు.

ఒక కార్మికుల సర్కిల్ నుండి మరో సర్కిల్‌కు వెళ్ళుతున్న లెనిన్ చాలా జాగ్రత్తగా వుండవలసి వచ్చేది. పట్టణంలో కార్మికులుండే భాగంలో ప్రతి సందూ గొందూకూడ లెనిన్‌కు తెలుసు. అతని రాక తెలియకుండా వుండడం లోను, పోలీసు గూఢచారులను తప్పించుకోడంలోను అతడు ప్రవీణత సంపాదించాడు. పట్టణ వెలుపలి భాగంలో ఒక ఇంటివెనుక భాగంలో రహస్య ముద్రణాలయం నెలకొల్ప బడింది. ఈ ఇల్లు, పొరుగు ఇండ్లలాగానే కన్పించి అనుమానానికి తావు లేకుండా వుండేది. ప్రయివేటు రూమ్‌లో రహస్యంగా ఉన్న ఒక ద్వారంగుండా మాత్రమే అక్కడికి చేరగలరు. రాత్రిళ్ళు, కార్మికులు ప్రెస్‌లో పని చేసేవారు. వారు సంపాదించిన వార్తలు, కొన్ని రోజులకు అచ్చు కరపత్రాలుగా వేలకు వేలు తయారయ్యేవి. మార్కెటు వెళ్ళుతున్నట్లు వెళ్ళి, స్త్రీలు, బుట్టలో ఆహారం అడుగున ఈ కాగితాలను దాచేవారు. వాటిని పంచిపెట్టడానికిగాను నియమింపబడిన కార్మికులవద్దకు తీసుకుపొయ్యేవారు.

ఈ పరిశ్రమ కార్మికుల సర్కిల్స్‌ల కృషి ఫలించింది. 1895 నవంబరులో, నూతనంగా చైతన్య మొందిన పట్టణ కార్మికులసమ్మె జరిగింది. ఒక రోజున చక్రాలు తిరిగాయి, చిమ్నీలనుండి పొగ కక్కింది. మరుసటి రోజున కొన్ని చక్రాలు ఆగిపోయాయి. ఆ మరురోజున మరికొన్ని ఆగాయి. పొగ ఖాళీ అయింది. కొన్ని వేలమంది కార్మికులు పని మాని వేశారు.

రహస్య ప్రెస్‌ల నుండి, లెనిన్ వద్దనుంచి కరపత్రాలు వచ్చేవి. ఫ్యాక్టరీ గేట్లవద్ద కుంభవర్షంలాగా కురిసేవి. వాటిని పాడుచేయక ముందే, సమ్మెదారులు వాటిని లాక్కొనే వారు. పోరాట సమితిని తెలిసికొని దానిని నమ్మారు.

ఫ్యాక్టరీ యజమానులు కోపంగా వున్నారు. కార్మికులకు అధనంగా ఒక దమ్మిడికూడా ఇవ్వమన్నారు. కార్మిక నాయకులను కొట్టి జైళ్ళలో వేశారు, కొందరు పీటర్సుబర్గులో భయంకరమైన చీకటి కొట్లలో పారవేయబడ్డారు. మరికొందరు, మంచు మైదానాలతోగూడిన సైబీరియాకు ప్రవాసం పంపబడ్డారు. యజమానుల ఉన్నత క్రోధాగ్నినుండి లెనిన్ కూడా తప్పించుకో లేక పోయాడు. అతడు కూడా జైలుకు గురిఅయ్యాడు. అక్కడ పుస్తకాలలో పంక్తికీ పంక్తికీ మధ్య సిరాకు బదులుగా పాలతో కరపత్రాలు వ్రాస్తుండేవాడు. జైలు బయటనున్న కార్మికులకు ఈ పుస్తకాలందేవి. వారు పుస్తకాలను వెచ్చబెట్టేవారు. అక్షరాలు కనిపించేవి. ఈ అక్షరాలే మరుసటిరోజున కరపత్రాల రూపకంగా కార్మికులు చదువుకోడానికిగాను వెలువడేవి.

జైలర్‌కు తెలియకుండా వుండేందుకుగాను, రొట్టెలను సిరాబుడ్లుగా చేసేవాడు. దాంట్లోకి సిరా – పాలను – పోసేవాడు. ఎవరయినా తన కొట్టువద్దకు వచ్చినట్లు శబ్దమైతే వాటిని మింగేవాడు. ఒక సారి తన ఉత్తరంలో ఇలా వ్రాశాడు. "నే నివాళ ఆరు సిరాబుడ్లు మింగాను."

ఒక సంవత్సరం దాకా లెనిన్ పీటర్సుబర్గు జైలులోనే వున్నాడు. "అతన్ని సైబీరియాకు ప్రవాసం పంపండి!" అని ఆగ్రహవచ్చింది. యూరల్స్ ఉన్నత పర్వతాలను దాటి సైబీరియాకు, వేలకొలది మైళ్ళ దూరానికి లెనిన్ ప్రవాస మంపబడ్డాడు.

* * *

మంచుగడ్డల, చలిబాధల నుండి ఖయిదీలు తప్పించుకోవాలి. కొందరి ప్రయత్నాలు ఫలించాయి. కొందరు చలికి గడ్డ కట్టి కొయ్యబారిపోయి మృత్యువువాత బడ్డారు. కార్మిక పోరాటాల నుండి దూరంగా వుండటం బాధగానే వున్నా, లెనిన్ అధ్యయనం చేయ మొదలెట్టాడు. కార్మికవర్గం తన యజమానిని కూలద్రోయాలంటే, చాలా నేర్చుకోవలసి వుంది.

త్వరలోనే ఒకస్నేహితురాలు కూడా వచ్చింది. ఆమె "నదెజ్డా కృపస్కాయ" ఆమె తర్వాత లెనిన్ భార్య అయింది. లెనిన్, క్రుపస్కాయ, ఆమె తల్లీ, అందరూ కలిసి వుండేవారు. ఒక్కొకసారి, 6ఏండ్ల కుర్రాడు-మింకా అనేవాడు- వాండ్లను సందర్శించుతుండేవాడు. పెద్ద బొచ్చుటోపీ

ధరించి, వెచ్చని చొక్కా తొడుగుకొని, ఇంట్లోకి పరుగెత్తి "ఇదిగో నేను వచ్చాను!" అనే వాడు. అందరూ నవ్వేవారు. కుృపస్కాయ తల్లి బిస్కత్తులూ, రొట్టెలు పెట్టేది.

లెనిన్, ఇంకా ఇతర ధైర్యవంతులయిన పురుషులతోను స్త్రీలతోను ప్రవాస కాలంలో నివసించాడు. చలికాలం రాకముందు–మంచు రాకముందు – (అయినా నదులు గడ్డకట్టుకు పోతూనే వున్నవి.) లెనిను అతని భార్యా నదులవద్దకు వెళ్ళేవారు. ఇక్కడ లెనిన్ తన సోదరుని జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొన్నాడు. దూర ప్రదేశాలలో పెరిగి నివసించే వస్తువులను పరిశీలించడం సాహ ప్రేమించేవాడు. శుభ్రంగావున్న మంచుక్రింద ప్రతి చిన్న చేపా, ప్రతిరాయీ, తేటతెల్లంగా కన్పించుతున్నాయి, చలికాలంలో నదులు అడుగంటా గడ్డ కట్టుకు పోయినప్పుడు, లెనిన్ "స్కేటింగ్" (మంచుమీద, ఇనుప చక్రాలు తగిలించిన బూట్లతో పరుగెత్తటం ఒక ఆట) కు వెళ్ళేవాడు. అతని కాళ్ళక్రింద మంచు పై పొర నలిగి పొయ్యేది, "స్కేటింగ్" అంటే లెనిన్‌కు మంచి ఇష్టం.

వసంత కాలంలో నదులపైన తిరుగాడే పక్షులను (డక్స్), కుందేళ్ళనూ వేటాడేవాడు. చదరంగం (చేస్) ఆడేవాడు. చెస్‌లో ఎంత మునిగి పోయాడంటే ఒకరోజున నిద్రలో బిగ్గరగా ఇలా కలవరించాడు. "ఇక్కడ అతడు (నైట్)ను పెడితే నేను అక్కడ (రూక్‌ను) పెడతాను!"

ఇంత దూరాన ఉండికూడా, లెనిన్ పరిస్థితులను చాల జాగ్రత్తగా పరిశీలించేవాడు. అతడు చాలా, చాలా వ్యాసాలు వ్రాశాడు. రష్యన్

కార్మికులు జాగ్రత్తగాను, ఆతృతతోను, వాటిని చదివేవారు. లెనిన్ చెప్పే మాటలు వారికి తిండీ నీరుగా వుండేవి. ఆ మాటలు నిజమైనవి, తెలివియైనవి, కార్మిక కర్షకుల జీవితం బాగుచేయడానికిగాను నిరంకుశజారును కూలద్రోయడానికి ఎలా ఆర్గనైజ్ చేయాలో, ఎలా ఐక్య మెునర్చాలో తెలియజేసి పోరాటానికి తోవచూపే మాటలవి. కార్మికులు తమ నాయకుడు లెనినే నని గ్రహించారు.

కాని లెనిన్ తిరిగి పోరాటంలోకి దుమికాలని వాంఛించాడు. జారు అతన్ని పోరాటంలో లేకుండా చేయాలని కోరుతున్నాడు. కార్మికులకు ఎంతో దూరంగా లెనిన్‌ను వుంచాలని జారు కోరిక.

జారు, లెనిన్‌ను శాశ్వతంగా దూరంగా వుంచలేకపోయాడు. మూడు సంవత్సరాలు సైబీరియా ప్రవాసానంతరం, లెనిన్ ఒక మంచుమీద నడిచే బండి నెక్కి, యురల్ పర్వతాలను దాటి రష్యాలోకి వెళ్ళాడు. రష్యాలో అతడు చదరంగం (చెస్) ఆడటానికి వ్యవధిలేదు. "చెస్, నిన్ను పట్టుకొని, నీ పనికి అడ్డంకి కలిగిస్తుంది" అన్నాడు.

* * *

లెనిన్, పీటర్సుబర్గు రాలేక పోయాడు. జారు పోలీసులు అతన్ని మళ్ళా అరెస్టు చేయవచ్చు. అందుకని దగ్గరగా వుండే ఒక పట్టణానికి చేరుకున్నాడు.

పీటర్స్ బర్గులో పరిస్థితులు త్వరత్వరగా కదిలిపోతున్నాయి. వీరా, బట్టలు నేసే మిల్లులోను, ఇతర మిల్లులలోను ఫ్యాక్టరీలలోనూ కార్మికులు రహస్య సమావేశాలు జరుపుతున్నారు. దేశమంతటా, మాస్కో లో - యురల్ పర్వతాలలో - మిల్లులలో - గనులలో - వాల్గా నదిఒడ్డునవున్న పెద్ద పెద్ద పారిశ్రామిక పట్టణాలలో - కార్మికులు ఆర్గనైజ్ కావడం మొదలెట్టారు. వారు కార్మికుల కొక పార్టీని ఏర్పరిచారు. దానిని రష్యా సోషల్ డెమాక్రటిక్ పార్టీ అనేవారు.

దేశంలో దూర దూరాన వున్నా అనేక చోట్ల అనేక విషయాలు జరుగుచున్నాయి. దేశమంతటా ఏమి జరుగుచున్నాయో చెప్పేది ఒకటి కార్మికులకు కావాలి. వారు టెలిగ్రాఫ్ను ఉపయోగించలేరు. ఉత్తరాలన్నీ గూఢచారులు విప్పి చూస్తున్నారు. ఒక ప్రెస్ పెట్టి పత్రికనా నడపలేరు. ఏమూలపెట్టి , జారు పోలీసుల సోదాలకు గురి కాకుండా ఉండటం కష్టం.

కార్మికులు విదేశాలకు వెళ్ళి వారి పత్రికను స్థాపించుకోవాలి. అందుకని లెనిన్ మళ్ళా క్రొత్త దేశాలకు ప్రయాణమయ్యాడు. పోలెండును దాటి, జర్మనీ వెళ్ళాడు. అచ్చటి ఇస్క్రా (అంటే స్పార్క్ అగ్నికణం) మొదటి సంచిక వెలువడింది. ప్రతి సంచికలోను ఈ వాక్యం ఉండేది. "కణమునుండి, జ్వాల లేస్తుంది." ఏమి జ్వాల ? విప్లవ జ్వాల.

కార్మికులు పత్రికను చదివి తమ జీవితాలను గురించిన సత్యాన్ని కనుగొన్నారు. "ఇస్క్రా"లో ఒక వ్యాసాన్ని తనతోడి కార్మికునకు

చూపిస్తూ, పీరా, ఇలా అంది. "ఇదిగో, లెనిన్ ఏం వ్రాస్తున్నాడో చూడు. చిన్న చిన్న విడివిడిగా నుండే క్లబ్బులతోను, చిన్న ముఠాలతోను మనం సంతృప్తి పడకూడదనీ, మనము ముఠాలను పెద్దవి చేసి, వాటిని కలిపి జారు యొక్క యజమానులయొక్క నిరంకుశత్వంతో పోరాడటానికి బ్రహ్మాండమైన ఆర్గానిజేషన్ గా చేయాలని లెనిన్ అంటున్నాడు." లెనిన్ ఇక్కడో కార్మికునకూ అక్కడో కార్మికునకూ ఉత్తరాలు వ్రాస్తుండే వాడు. ఏం జరుగుతోంది, వాళ్లెలా, కాలం గడుపుతున్నారు మొదలైన ప్రశ్నలడగడమే గాక, వారికి సలహాలిచ్చేవాడు. చాలామంది కార్మికులు అతనికి ఉత్తరాలు వ్రాసేవారు. అతనిని చూడటానికి రష్యానుండి వెళ్లేవారు. ఎక్కడ, ఎప్పుడు, ఎందుకు, ఏమి చెయ్యాలో లెనిన్ వారికి నేర్పేవాడు. కార్మికులు రష్యాకు తిరిగివచ్చి, తమ బోధకుని బోధలను ఆచరణలో పెట్టేవారు. కార్మికులు జాగృతమవుతున్నారు.

*   *   *

ఇరవయ్యో శతాబ్దం ప్రారంభమయింది. ఇవాన్ తండ్రి, పల్లెటూరిలో ముసలివాడైపోతున్నాడు. ఇవాన్ తన తలిదండ్రులవద్దకు తిరిగి వెళ్ళవలసి వచ్చింది. భూస్వామి కోసం, ఇవాన్ పనిచేసేవాడు, భూమిని దున్నేవాడు, బానిసత్వం చేసేవాడు. ఇదివరకటిలాగానే జీవితం కష్టంగా వుండి. అలాంటి సమయంలో ఆకస్మాత్తుగా యుద్ధం ప్రకటించబడింది.

సైబీరియా మైదానం అవతల, దాదాపు రష్యా అంత పెద్ద దేశం మరొకటి వుంది. ఆదేశంలో పెద్ద పెద్ద నదులు ప్రవహించుతాయి. ఆ దేశపు భూమిక్రింద బొగ్గుగనులు, లోహపు గనులూ వున్నాయి. ఆ గనులలో కార్మికులు చెమటోర్చి ఖానిసత్వంచేసి ధనికుల్ని మరింత ధనికుల్నిగా చేస్తున్నారు. ఆ దేశ తీరాన్ని పసిఫిక్ మహా సముద్ర ప్రశాంత జల వాహీనులు తాకుతూ పోయాయి. అది చైనా.

రష్యా పెద్ద దేశంఅయినా, చలి కాలంలో నౌకలు ప్రయాణం చేయ గల్గిన రేవులు దానికి లేవు. దాని రేవు లన్నీ మంచుతోను మంచుగడ్డల తో పరివృతమై వుంటాయి. కాని చైనాకు మంచుగడ్డ కట్టని ఓడరేవు ఒకటి వుంది. అది "పోర్టు అర్థర్" రేవు. ఎలాంటి బహుమతి! చైనా బలహీన దేశం.

చైనాలో తనకు పోటీలేకుండా ఉండాలని కోరే మరో దేశం వుంది. ఆది జపాను. జపాను వర్తకుల హృదయాలు, కళ్ళు, వారి పాకిట్ బుక్కూ, అన్నీ చైనా భూమిఅడుగున నున్న సంపదపైన వుండేవి.

రష్యా, జపానుల మధ్య యుద్ధం ప్రారంభమైంది. పొట్టి పసుపు మనుష్యులు (జపానీయులు) రైతుల ఆవుల్ని, నాగళ్లను దోచుకొనడానికి బయలు దేరారని రష్యన్ రైతులకు చెప్పబడింది. ఎప్పుడూకూడా తమ గ్రామాల నుండి కదలనివ్వని రయితులను, పసిఫిక్ మహా సముద్రతీరానికి తీసుకుపోయారు. వారి చేతులలో బలవంతంగా తుపాకులను కుక్కారు. పసుపు కార్మికులను (జ పా నీ యు ల ను) కాల్చి చంపమని చెప్పారు.

ఎందుకు? రష్యన్ వర్తకులకు, తమ సరకులను రవాణా చేసికొనేందుకు ఒక ఓడరేవు కావాలిగనుక.

కార్మికుల నుండీ, కర్షకులనుండీ లాగిన, 100 కోట్ల రుబుల్సును (?) రష్యన్ పెట్టుబడిదారులు ఖర్చుచేశారు. 2 లక్షల మంది కార్మికులు, మరణించడమో, క్షతగాత్రులవడమో, జరిగింది. దాదాపు అంతమంది జపాను కార్మికులు గూడా గాయపడడమూ మరణించడమూ సంభవించింది.

ధనిక భూస్వాములు తమ పల్లెటూరి రాజభవనాలలో "టీ" త్రాగుతూ, రష్యా గనుక జయించితే తమకు వచ్చే పెద్దలాభాలను గురించి కలలు గంటున్నారు. యుద్ధానికి పంపబడని రైతులచే మరింత కఠినంగా పని చేయించారు. ముసలివాళ్ళు, ముసలమ్మలు, పిల్లలతో సహా పొలాలకు తరుమబడ్డారు. పొలంలో వారిచే పనిచేయించారు. భూస్వామిగాని, మిల్లు యజమాని గాని, జారుగాని, త్వరలో ఏమి సంభవించ నున్నదో ఏమాత్రమూ ఊహించలేదు.

యుద్ధాలలో అలసిపోయిన సైనికులు తిరిగి వస్తున్నారు. తమ ఇండ్ల వద్ద పరిస్థితులు మరింత ఘోరంగా వుండడం చూచారు.

పీటర్సుబర్గు కార్మికులిక ఏమాత్రమూ సహించలేక పోయారు. క్షామ నివారణకు జారును అడుగుదామని అనుకున్నారు తమ "క్రాస్" (శిలువ) లనూ, పవిత్ర విగ్రహాలనూ పోగుచేశారు. "చిన్న తండ్రి" రెండవ నికలస్ వద్దకు - జార్ వద్దకూ - మత గేయాలు పాడుకుంటూ వెళ్ళారు.

వారిని తుపాకి గుండ్లు ఆహ్వానించాయి. ఈ రోజున - 1905 జనవరి 22వ తేదీన - తిండి అడుగుదామని వచ్చిన 200 మంది కార్మికులు చంప బడ్డారు. వెయ్యి మందికి పైగా గాయపడ్డారు. ఇక, ఎప్పటికీ జార్ తమ శత్రువని కార్మికులిపుడు గ్రహించారు. భూస్వాములకూ, పెట్టుబడిదారులకు స్నేహితుడైన జారును - సహాయం చేయమని - ఇక ఎన్నడూ అడగరు తమ పోరాటాలద్వారానే తమ పరిస్థితులను బాగుచేసి కొంటారు.

రష్యాకు దూరంగా వున్న, యూరప్ నుండే లెనిన్, కార్మికులేమి చేయాలో చెప్పాడు. లెనిన్ చెప్పే మాటలు అర్థం చేసికొన్న మాటలు గాబట్టి, వారి సందేహాలను తీర్చాయి, వారి పట్టుదలను గట్టిపరిచాయి. లెనిన్ వారిలో ఒకడు, వారి నాయకుడు, వారి మనస్సులలో ఉండేదానినే బిగ్గరగా లెనిన్ వాళ్ళకు చెప్పాడు. అలా వారు తలచినా, వారి భావములను ఆచరణలోకి మార్చాలి. లెనిన్ వాటిని ఆచరణలోకి మార్చాడు. "ఆర్గనైజ్ కండి! సమ్మె చేయండి! ప్రదర్శనాలు గావించండి! జారును కూలద్రోయండి!" అని అన్నాడు. కార్మికుల ఆలోచనలు కూడా సరిగ్గా ఇవే. తమ స్వంత భావములనే, తమ నాయకుడు - లెనిన్ - నోటి ద్వారా విన్నారు. తమ నాయకుడు - లెనిన్ మాటల ద్వారా తమస్వంత హృదయాలనే విన్నారు. వారర్థం చేసికొన్నారు. దేశమంతా పీడకులకు వ్యతిరేకంగా కదల నారంభించింది.

పట్టణాలలో కార్మికులు, తమ దౌర్భాగ్య గృహాల నుండి బయటకు వచ్చి, ముఖ్య వీధులలో ఎర్రజెండాలతో ప్రదర్శనాలు జరిపారు. ఈసారి శిలువ (క్రాస్) లు లేవు. మతగేయాలు లేవు. పతాకాలమీద ఇలా

వాశారు. "డౌన్ విత్ ది జార్" ప్రపంచ కార్మికులారా! ఏకముగండి!!" గుంపులలో అంతర్జాతీయ గీతం వినబడుతోంది.

"ఆకలి మంటచే మల మలమాడే
అనాధలందరు లేవండోయ్ ।
మంచి ప్రపంచము రానున్నదీ
మన కందరకును లేవండోయ్!"

పల్లెలలో రైతులుకూడా, ఇక ఏ మాత్రము బాధలను సహించ లేక పోయారు. ఇవాన్, తన తల్లి దండ్రులతో ఇలా అన్నాడు. "మనం భూస్వామిని తరిమి వేయాలి. మూడు గ్రామాల ప్రజలందరికీవున్న భూమికంటె ఎక్కువ భూమి వుంది అతనికి. అయినా ఒక్క రోజైనా నాగలి పట్టుకొన్న పాపాన పోలేదు. మనం పంట పండిస్తున్నాం. అతడూ అతని సెళ్ళామూ బలవడానికి ధనికు లవడానికి కారణం మేము. మన పిల్లలు ఊపిరి లేకుండా, ఆకలితో చస్తున్నారు."

ఇవానూ ఆ గ్రామంలోని ఇతర రైతులూ, తమ పారలూ, పలుగులూ తీసుకొని భూస్వామి పెద్ద తెల్ల భవనంవద్దకు వెళ్ళారు. ఈసారి తలుపు తట్టారు. అంతే భూమిని గల్గియున్నందుకుగాను భూస్వామికి గౌరవ పురస్కారంగా టోపీలు తీసి నమస్కరించవద్దూ? లేదు. నమస్కరించలేదు. రైతులు ఏకాయకిని ఇంటి ఆవరణలోకి వచ్చి భవనంలోకి ప్రవేశించారు. వందల కొలది సంవత్సరాలగా తాము దున్నుచున్న, తాము దున్నిన భూమిని తమ కిమ్మన్నారు. తాము పండించిన ధాన్యం తమ కిమ్మన్నారు.

భూస్వామి, జారు పోలీసుల చేతులలో తాము అనుభవించిన బాధలతో కూడిన దీర్ఘ సంవత్సరాలను వారు జ్ఞప్తికి వుంచుకున్నారు. వారు క్రోధంతో ద్వేషంతో ఉడికి పోయారు. ఈసారి, వారి పారలనూ, కొడవళ్ళనూ, భూమి బాగుచేయడానికీ కోత కోయడానికీ గాదు ఎత్తింది. తాము పండించిన పంటను ఈయ తిరస్కరించిన భూస్వామికి వ్యతిరేకంగా క్రోధంతో ఉడికిపోతూ, ఎత్తారు.

భూస్వామి భయపడ్డాడు. బండికి గుర్రాలను కట్టి, పెళ్ళాం బిడ్డలతో పారిపోయాడు.

రైతు భూస్వామి పొలాలను లాక్కున్నారు. పిల్లలు భూస్వామి తోటలలో ఆడుకొన్నారు. లెనిన్ సందేశం పల్లెటూళ్ళకు కూడా చేరింది. పట్టణాలలో అతని సలహాను కార్మికులు పాటించినట్లే, పల్లెలలో రైతులు అతని సలహాను పాటించుతున్నారు.

కాని ప్రతి గ్రామంలోనూ ఇలా జరుగలేదు. అనేక గ్రామాలలో రైతులింకా భయపడుతున్నారు. గ్రామాలు దూర దూరంగా ఉండటం వలన రైతులు కలిసిలేరు. వారు ఐక్యంగా నిలబడలేరు.

భూస్వాములు జార్‌ను సహాయపడమని కోరారు. జార్, తన సైనిక నాయకులను, రయితులను తుపాకిగుండ్ల కెరచేయమని ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు. కొసక్‌లు, గ్రామ వీధులలో రయితులను కొరడాలతో అటూ ఇటూ బాదుకుంటూ, తుపాకులతో కాల్చుకుంటూ స్వారిచేశారు.

రయితులకు తుపాకులు లేవు. తమను ఆత్మరక్షణ చేసికోలేక పోయారు. తమ తమ ధనిక యెస్టేట్లకు భూస్వాములు త్వరలోనే మళ్ళా చేరుకొన్నారు.

కాని, రయితులు, ఇప్పుడు, తాము కూడా బలం గల వారమే నని తెలుసుకొన్నారు. భూస్వామి నిరంకుశత్వానికి అంత సులభంగా ఇపుడు, లొంగరు. ఇవాన్ గుడిసెలో రాత్రిళ్ళు చేరతారు. ఈ మీటింగుల నుండి రయితు సంఘాలు లేచాయి. తాము దున్నే భూమిని తాము పొందడానికి పోరాటాన్ని కొనసాగించడానికి వారు నిశ్చయించుకొన్నారు.

పట్టణాలలో పోరాటం మరింత భయంకరంగా సాగింది. దేశమంతటా నలుమూలలా సమ్మెలు విజృంభించాయి. లెనిన్, కార్మికులను సార్వజనిక సమ్మెను ప్రకటించమన్నాడు. సార్వజనిక సమ్మె జరిగింది. ఒక పట్టణం నుండి మరో పట్టణానికి, గంగాప్రవంతిలా వ్యాపించింది. సైనికులు కార్మికులపై తుపాకీలు ప్రేల్చ నిరాకరించారు. పైగా కార్మికులను తమ సోదరుల లాగా అభినందింపసాగారు. నావికులు తమ ఆఫీసర్లపై తిరుగబడి సమ్మె చేశారు.

జారు, పెద్ద భూస్వాములూ, పెట్టుబడిదారులూ, గాభరాపడి పోయారు. "మనం కొన్ని వాగ్దానాలు చేసి కార్మికులను బుట్టలో వేద్దాం" అన్నారు. " అప్పుడు శాంతిపడవచ్చు " అన్నారు. జారు ఒక ప్రణాళిక ప్రకటించాడు. వోటునిచ్చే హక్కూ, మీటింగు పెట్టుకొనే హక్కూ, తమ యిష్టం వచ్చినట్లు పేపర్లో వ్రాసుకొనే హక్కూ, చివరకు కాంగ్రె

సును ఎన్నుకొనే హక్కును కూడా, వాగ్దానం చేశాడు. ఇది విప్లవానికి ప్రథమ విజయం.

కాని జారు వాగ్దానాలకు లెనిన్ బుట్టలోపడలేదు. "జారు వాగ్దానాలను నమ్మకండి. మీరింకా అనేక యుద్ధాలు చేయాలి. ఆయుధాలు సేకరించండి. సయినికుల్ని మీ వైపుకు లాగండి. రయితులను నడపండి. సార్వజనిక సమ్మెను కొనసాగించండి." అంటూ లెనిన్ చెప్పిన స్పష్టమైన సత్యమైన వచనాలు దుందుభిలా మ్రోగాయి.

లెనిన్, రష్యాకు దూరంగా చాల కాలం వుండలేకపోయాడు. కార్మికులను నడపడానికి పీటర్సుబరు వచ్చాడు. ఫ్యాక్టరీలను మూసివేసి జారుకు సహాయపడుతున్న మిల్లు యజమానులతో పోరాడ వలసిందని చెప్పాడు, ఉద్బోధించాడు. "మిమ్మల్ని పస్తుపడుకొనేటట్లు చేయాలనివాళ్ళు ప్రయత్నిస్తున్నారు" అని అన్నాడు. "రష్యాలోని కార్మికు లందరూ కలిసి సమ్మెచేయాలి!" అన్నాడు. కలిసి సుమా!

జారు చర్చి (క్రీస్తు దేవాలయా) ల గోపురాలు ఎండలో మెరుస్తున్న మాస్కోలో, సమ్మె భయంకరంగా వుంది. ఎంతో సందడిగా వుండే పెద్దపట్నం, ఖాళీచేసిన గ్రామములా వుంది.

ఇంటియావరణలలో మిత్రుల కులాసాకబుర్లు లేవు. లారీల రణగొణ ధ్వని, హటాత్తుగా ముందేమి జరుగుతుందోనని భయాన్ని కలుగ జేసింది. కిటికీలవద్ద తొంగిచూచేటట్లు చేసింది. రిజిమెంటు సోల్జర్లు కవాతు చేసి

కొంటూ పోవడం చూచి, మూసిన తలుపుల వెనుక నుండి తిట్టడం సాగిం చారు. కాని తలుపులు తెరవలేదు, కిటికీలు తెరవలేదు. పట్టణమంతా ఎదురు చూస్తోంది, ఎదురు చూస్తోంది.

కార్మికులు బయటికి వచ్చారు - పురుషులు, స్త్రీలు, బాలురు, బాలికలు బయలుదేరారు. చొక్కా లెగురు తున్నాయి. కండ్లలో విజయసూచక దృక్కు కన్పించుతోంది. "కష్టపడి ఈ నగరమంతా కట్టి నది మనమే కదా!" అని అరిచారు. "ఈ పట్టణం మనదై తీరుతుంది" అన్నారు. వీధుల్లో త్వరత్వరగా బేరికేడ్ల (Barricades) (కార్మికులు పోరాటంలో, ఆత్మసంరక్షణంకోసం కనపడిన ప్రతి వస్తువుతోను అడ్డ గోడలు వీధులలో కట్టడం)ను నిర్మించారు. జారు పోలీసుల పైన కార్మి కుల తుపాకులు గింగురుమన్నాయి. కాని జారు చక్రవర్తి కొసక్ సయి న్యాల పెద్ద పెద్ద మరఫిరంగుల చెవులు బ్రద్దలుకొట్టే భీకరరవంలో, కార్మికుల తుపాకుల ధ్వనులు మునిగిపోయాయి.

జారు, భయపడి, పీటర్సుబర్గు నుండి అన్నిటిలోకి మంచి సయిన్యా లను పంపాడు. గ్రామసీమలగుండా, మాస్కోపైన మృత్యువర్షాన్ని కురి పించడానికి అన్నిటికన్న వేగంగా పరుగెత్తే రయిలు తుపానులా వెళ్ళింది, జారు కొసక్ సయిన్యాలు వీధులగుండా స్వారిచేసాయి. వారి తుపాకులు గింగురు మన్నాయి. పట్టణం అంతా ఉక్కిరిబిక్కిరై స్తంభించి పోయింది. వెయ్యి మంది కార్మికులూ, 86 గురు పిల్లలూ గాయపడ్డారు. కార్మికనాయ కులు అనేక మంది జైలుకు పంపబడ్డారు. కార్మికులేగనుక లెనిన్ తప్పించు

కోడంలో సహాయపడకపోయినట్లయితే, లెనిన్ కూడా జైలుకు పోవలసి వచ్చేది.

అనేక మంది నాయకులు నిరాశచేసికొన్నారు. ఇక దానితో ఆఖరు— అని అనుకొన్నారు. కాని, ఇది అంతము కాదనీ, ప్రారంభమనీ, లెనిన్‌కు తెలుసు. రష్యా కార్మికుల ఈ ప్రథమ సాయుధ తిరుగుబాటును, జారుపోలీసుల తుపాకులు అణచివేశాయి. వారు ఓడిపోయారు. కాని వారు నశించలేదు.

వీధులలో ఇపుడు ఇక 'బారికేడ్లు' లేవు. దీని అర్థం విప్లవోద్యమం ఇంతటితో చచ్చిపోయిందని కాదు. లెనిన్ కార్మికులతో ఇలా అన్నాడు. "విప్లవం" ఊపిరి పీల్చుకోడానికి (విశ్రాంతి తీసికోడానికి) ఆగిపోయిన రోజులలో, మరల నూతన విప్లవ అధిరోహణానికి పరిస్థితులను తయారు చేయాలి. కార్మికులారా! అధిరోహణానికి (ముందుకు పోవడానికి) తయారు కండి."

పీటర్సుబర్గు సరిహద్దుగుండా లెనిన్ ఫిన్లండుకు పోయాడు. కార్మికులకు అక్కడికిపోయి అతనితో మాట్లాడటం సులభం. ఆ విధంగా కార్మికులేమి అనుకొంటున్నారో, ఏమి చేస్తున్నారో లెనిన్‌కు తెలుస్తుంది. వీరా, ఆమె తండ్రి, లెనిన్ వద్దకు వెళ్ళుతుండేవారు. రష్యాలో ఏమి జరుగుతున్నదో వారు తెలియజేస్తుండేవారు. అయినా, జారు పోలీసులు అతన్ని వెంబడించుతున్నారు. లెనిన్ ఇంకా దూరంగా – స్టాక్‌హోంకు పోవాలి. బోట్లన్నిటినీ కాపలా గాస్తున్నారు. లెనిన్ ఏమి చెయ్యాలి?

మన లెనిన్

ఒక ఫిన్నిష్ కామేడ్ ఇలా చెప్పాడు. "మరో దీవిదగ్గర మీకు బోటు దొరుకుతుంది. అక్కడికి పోండి."

బాల్టిక్ సముద్రములో ఆ దీవి కొన్ని మైళ్ళ లోపలే వుంది. వేసవిలో అయితే, ఏ పల్లెకారి అయినా లెనిన్‌ను తీసికుపోయేవాడే. కాని ఇపుడు నీరు పై భాగమంతా గడ్డ కట్టుకుపోయింది. అది డిసెంబరు మాసమైనా, కొన్నిచోట్ల మంచు గట్టిగాలేదు. సముద్రం దాటే ప్రయత్నంలో తన ప్రాణం పోగొట్టుకోడానికి ఎవడూ సాహసించడు. కాని లెనిన్‌కు ఒక క్షణం ఆలస్యమైందంటే ఒక మహా ఆపద - మృత్యువే-రావచ్చు.

సముద్రతీరాన పెరిగిన ఇద్దరు ఫిన్నిష్ రయితులు, తాము వస్తామని సిద్ధమయ్యారు. ఒక రాత్రి ఈ ముగ్గురూ ప్రయాణమయ్యారు. త్వరత్వరగా నడిచారు. వాళ్ళ పాదాలక్రింద మంచు నలిగిపోతోంది. అంతా బాగానే వున్నట్లు వుండి హఠాత్తుగా మంచు కదల నారంభించింది. ఇంకో క్షణంలో మంచునీటిలో మునిగిపోతారు. రక్షించమని కేకలువేసినా అక్కడ దిక్కూ మొక్కూ లేదు.

"ఛీ ! ఛీ! ఎలాంటి పిచ్చి (పిల్ల) చావు చావవలసి వస్తోంది." అనుకొన్నాడు లెనిన్.

ఎలాగో, వారు గట్టిమంచుగడ్డపైన కాళ్ళు వేయగలిగారు. అదికూడా సరియైన సమయంలో వేయగల్గారు. మళ్ళా, అతిజాగ్రతగా నడువ నారంభించారు. ప్రతి అడుగూ మృత్యు గహ్వరంలోకి ఈడ్వవచ్చు. కాని

అలాంటి దేమీ సంభవించలేదు. లెనిన్ ఆ ప్ర దే శా ని కి సురక్షితంగా చేరాడు. అక్కడనుండి స్టాక్ హోంకు తీసుకొని వెళ్ళాడు. స్టాక్ హోంకు నుండి స్విజర్లండుకు పోయాడు.

రష్యాకు అంతదూరంగా వుండటం లెనిన్‌కు ఇష్టం లేదు. ఫాక్టరీ కూలీలతో, వ్యవసాయక రయితులతో ఉండిపోవాలని అతని వాంఛ. స్విజర్లండుకు చేరగానే లెనిన్ ఇలా అన్నాడు. "నే నిక్కడకు పాతిపెట్ట బడటానికి వచ్చానా? అ ని పి స్తో ం ది." మళ్ళా 9 సంవత్సరాలవరకు పీటర్సుబర్గ వెళ్ళలేదు.

ఈ లోగా, రష్యాలో పరిస్థితులు నిరాశా జనకంగా వున్నాయి. జారు ప్రభుత్వం పగతీర్చుకొంటున్నది. అంత్యంత విప్లవయోధులయిన కార్మి కులను, కర్షకులను జయిళ్ళలో కుక్కుతున్నారు, సైబీరియాకు ప్రవాసం పంపుతున్నారు. కాని లెనిన్ రాత్రింబవళ్ళూ పనిచేశాడు. మరో విప్లవానికి కార్మికులను లెనిన్ తయారు చేస్తున్నాడు. లెనిన్ ఆ ర్గ నై జ్ చేసిన స్కూళ్ళకు రష్యన్ కార్మికులు వచ్చేవారు. అతడు బోధించిన పాఠాలను నేర్చుకొని రష్యాకు తిరిగి వెళ్ళేవారు. అది తుపానుముందరి ప్రశాంతత. ఈ సారి కార్మిక కర్షకులను నడిపే గట్టి విప్లవ పార్టీని నిర్మించుతున్నారు. దానిని బోల్షివిక్ పార్టీ అనేవారు. దాని నాయకుడు లెనిన్.

ఆ ప్రశాంతత భగ్నమవడానికి ఎంతో కాలం పట్టలేదు. ప్రతి కార్మికుని గుండె చీల్చుకుపోయే, అతని రక్తం వుడికిపోయే విషయం ఒకటి సంభవించింది.

చాలా దూరాన - సైబీరియాలో - ఒక తుపాకి పేలిన ధ్వని వినవచ్చింది. ఒకటి, రెండు, మూడు - వంద - రెండువందల గుండ్లు పేలిన ధ్వని గాలిలో దూసుకు పోయింది. ప్రతి గుండుకు ఒక సమ్మెదారుడు రక్తస్రివంతులలో మునిగి చని పడిపోయాడు. రెండు వందల మంది, మళ్ళా తలయెత్తకుండా పడిపోయారు. అది, 1912 వేసవిలో జరిగింది. ఈ భయంకర ఘటన, ఎక్కడో దూరాన వున్న "లెనా" బంగారు గనులలో జరిగినా, దేశమంతటా కార్మికుల హృదయాలలో అది ప్రతి ధ్వనించింది. అది కార్మిక వర్గానికి శంఖారావం - కార్మికు లాశంఖారావానికి లేచారు. జవాబు చెప్పారు. "లెనా" గనులలో చనిపోయిన ప్రతి ఒక్క కార్మికు నకూ, వేయేసి కార్మికులు రష్యా అంతటా ఫ్యాక్టరీల నుండి మిల్లులనుండి బయటికి వచ్చి సమ్మెచేశారు. దేశాన్నంతా అసమ్మతి వెల్లువ అలుముకొంది.

అన్ని ఫ్యాక్టరీలలోను కార్మికులు కోపోద్రిక్తు లయ్యారు. వీరా, ఈ హత్యాకాండను విన్నది, విని తన ఫ్యాక్టరీ కార్మికులకు చెప్పింది. "'లెనా' బంగారు గనులలో 200 మంది కార్మికులను కాల్చి చంపారు." అన్నది వీరా. ఆమె ముఖం ముడతలుపడినా, ఆమెతల నెరసిన వెంట్రుక లతో మిశ్రమైయున్నా, ఆమె కళ్ళు నిప్పులు కక్కుతున్నాయి.

వీరా అరచింది "వాళ్ళు కోరిందల్లా తిండి. వాళ్ళ పిల్లలు ఆకలితో చస్తున్నారు." "అవును. మన పిల్లలలాగానే" అన్నాడు మరో కార్మికుడు.

వీరా ఇంకా ఇలా చెప్పింది. "రెండువందల మంది సమ్మె చేశారు. వారు ఆకలితో చస్తున్నారు. వారిని తుపాకిగుండ్లు ఆహ్వానించాయి.

మనంకూడా ఆకలితో వున్నాం. మన యజమానులుకూడా మనల్ని చంప డానికి ప్రయత్నించుతారు. కాని మనం తుపాకిగుండుకు గుండు బదులు చెబుతాం. మనం పోరాడుదాం. మనం జయించుతాం. లేనా బంగారు గనులలో పోరాడి చనిపోయిన మన సోదరులు వృథాగా చావలేదు."

కార్మికులు ఫ్యాక్టరీలనుండి బయటికి వచ్చేశారు. మిల్లు యజమానులు, మతాధిపతులు, జారు, కోసక్ సైన్యాలు, వారిని తిరిగి రమ్మని ఆజ్ఞాపించారు. కాని కార్మికులు తిరస్కరించారు. వీధులలో "బారికేడ్సు" నిర్మించారు. "ఆకలితో చచ్చేకన్నా, పోరాడుతూ చావడం మెరుగు" అన్నారువాళ్ళు.

విప్లవం మళ్ళా ప్రాణం పోసుకుంటున్నదని లెనిన్ గ్రహించాడు. 1905 లోని అపజయం నుండి కార్మికులు తేరుకుంటున్నారు. లెనిన్ కార్మికులను ప్రోత్సహించాడు. అతడిలా అన్నాడు. "ఇది నూతన అధ్యాయం. ఒక్క దెబ్బతో ఈసారి జారునూ పెట్టుబడిదారులనూ మనం ఓడించాలి."

*   *   *

ఒక్క ప్రక్క, పీటర్సుబర్గులో కార్మిక పోరాటాలు ఇలా జరుగుతుంటే, మరోప్రక్క ప్రపంచమంతా మహా భయంకరయుద్ధంలో మునగనున్నది. బెర్లినులోని "హెర్ మార్క్" గారు, పారిస్‌లోని "యం.

ఫ్రాంకు" గారు, లండనులోని "లార్డుపౌండు" గారు, యునైటెడ్ స్టేట్సు (అమెరికా) లోని "మిస్టర్ డాలర్" గారు, - అందరూ - చౌక కూలీ, మార్కెట్లూ, బంగారమూ, కావాలన్నారు. అప్పటికే ఆఫ్రికా అసియాలలోని చాలా భాగాలు వారి కత్తులచే చీల్చబడ్డాయి. కాని యింకా చాలా భూమి వుంది జయించవలసింది. ప్రపంచములో యింకా చాలా భాగాలలో కార్మికులను బానిసలుగా గావింప వలసి వుంది.

ప్రపంచములోని సూర్యుని ఎండలో నల్లజాతి పిల్లలు ఆడుకొనే కొన్ని ప్రదేశాలు వున్నాయి. వాటిలో నూనె ఎక్కువ దొరుకుతుంది; మరి కొన్ని చోట్ల, పసుపు రంగు బాలురూ బాలికలూ పనిచేసే పొలాల అడుగున బొగ్గు గనులున్నాయి. "నల్ల కార్మికులు మనకు నూనె త్రవ్వి పెడతారు. బొగ్గు గనులలో పసుపురంగు కార్మికులచే పని చేయిద్దాం" అని బిరుసుపాటి తెల్లకాలర్లు ధరించిన పెద్ద పెద్ద వర్తకులు అరిచారు. కాని యం. ఫ్రాంకు, లార్డుపౌండు, మిస్టర్ డాలర్, కోరిన బొగ్గు గనులనే, నూనె గనులనే, హెర్ మార్కు కూడా కావాలన్నాడు. అందుచేత **1914** వేసవిలో వాళ్ళు యుద్ధానికి వెళ్ళారు.

వాస్తవంలో వాళ్ళే యుద్ధభూమికి వెళ్ళలేదు. వాళ్ళు తమఆఫీసులలో పంకాలక్రింద కూర్చున్నారు. తమ సయినికుల్ని లెక్కవేశారు. తుపాకుల్ని లెక్కించారు. యుద్ధం అయిపోయినతర్వాత తమ నూనె గనులనూ, బొగ్గుగనులనూ ఎక్కడ తవ్వాలో గుర్తుగా మ్యాపుమీద సూదులు గుచ్చారు. వారు కార్మికులను ఒకరి గొంతుకలు ఒకరిని కోసుకోమని పంపారు. తమకోసం వాళ్ళని యుద్ధం చేయమని పంపారు. యుద్ధం అంతా

ముగిసేసరికి, 38,000,000 మంది కార్మికులు చనిపోవడం, గాయపడడం కనిపించకుండా పోవడం జరిగింది. న్యూయార్కు, కాలిఫోర్నియా, ఫ్లోరిడా, ఇల్లినోయిస్, కాన్సాస్, టెక్సాస్, రాజ్యాలలో నున్న ప్రజలందరినీ కల్పితే ఎంత మంది వుంటారో, వారికంటె అధికంగా, కన్నో, కాలో, చేయో, పోగొట్టుకొన్నారు, లేదా భూమిమీద కన్పడకుండా అంతరించి పోయారు. పెట్టుబడిదారుల పేరాశ కార్మికులకు చేసిన బహుమానం అది.

* * *

పడుచువాళ్ళు, ముసలివాళ్ళు, రైతులు, కూలీలు, అందరూ సైనికులుగా చేయబడ్డారు. ఇవానుకు తన గ్రామంలో ఒక కొడుకు వున్నాడు. అతని పేరు కూడా ఇవానే. అతడు పొడుగ్గా వుండేవాడు. చక్కని జుట్టు వుండేది. ఒక రోజున అతడున్న చోటుకు జారు పోలీసు వచ్చి ఇలా అన్నాడు. “నీవు జర్మన్లను చంపాలి.”

అందుచేత, ఒక రోజున, మన యువఇవాన్ తన గ్రామంలోని తక్కిన యువకులతోను బాలురతోను ముసలివాళ్ళతోను వెళ్ళాడు. ఇవాన్‌కు ఒక యూనిఫారమూ, ఒక బోయనెటూ ఇచ్చారు. ఇంకా వేలకొలది సైనికులతోపాటు అతడు ఒక రైలులో ఎక్కాడు. వాళ్ళందరినీ బండి నిండా కుక్కారు. కొంతమంది క్రింద పడుకొన్నారు. ఇవాన్ తన బెంచీ మీద కూర్చుని నిద్రపోయాడు. వాళ్ళు పొలాలు, గ్రామాలు, నదులు,

దాటిపోయారు. ఇవాన్, తాను మళ్ళా ఇవన్నీ చూడగలనా అని ఆశ్చర్య పోయాడు.

తూర్పు రంగంలో ట్రెంచెస్‌లోకి వారు చేరుకొనేటప్పటికి, వర్షం కురుస్తోంది. చలి జోరుగా వేస్తోంది. వర్షం ఇవాన్ కోటుగుండా, భుజాల మీద క్రిందకు పోతున్నది. బూట్లు ఇవాన్‌ను కరుస్తున్నాయి. అయినా, చీకటి, గోతులలో బురదగుండా ఈడ్చుకుపోయాడు. తుట్ట తుదకు అతని రిజిమెంటు, ఒక భూమి అడుగున ఉన్న బారక్సు వద్దకు వచ్చింది. తమ సంచుల్ని అవతల పారేసి, కొయ్య చెక్కల మీద పడుకొన్నారు. అవే వారి పడకలు. వారికి రొట్టీ, టీ ఇచ్చారు. రొట్టె ముడతలు పడిపోయింది.

ఎప్పుడూ తుపాకుల ధ్వని వినబడేది. ఒక్కొక్కసారి తుపాకుల గింగురు మనే ధ్వని దూరంగా వినబడేది. ఒక్కొక్కసారిబాంబులు చాలా సమీపంలో పడేవి. ఆకాశమంతా వాటిధ్వనితో బ్రద్దలయి పోతోంది. టేబిల్ పైన చీనారేకు డబ్బాల గలగల ధ్వని వినబడుతోంది. సయినికుల ముఖాలు పాలి పోయాయి. ఏ క్షణమయినా వారు చనిపోవచ్చు. కాని, ఎందుకు ? దేనికోసం ?

ఒకరోజున ఇవాన్ రెజిమెంటును 'పోండి' అంటూ ఆజ్ఞాపించారు. ప్రతి వాడూ తన బోయ్‌నెటును గట్టిగా పట్టుకొన్నాడు. మరఫిరంగులు నెమ్మదిగా ప్రేలాయి. ముందుకు పోతున్న సయినికులను అడ్డుగా మరఫిరం గుల పొగ, తెరగా వుపయోగించేది. వినాశనమనే గాలిని పీల్చుతున్న మహా రాక్షసులలాగా, టాంకులు, నోమేన్స్‌లాండ్‌లో టాంకులు నడవ

సాగాయి. ఇవాన్ గుండెలో గుబులు గుబులు మంటున్నది. ముందుకు ప్రాకులాడుతూ పోయాడు.

జర్మను కార్మికులున్న అవతల వైపునుండి హఠాత్తుగా తుపాకులు బదులు చెప్పసాగాయి. ఒక విమానం బాంబులను కురిపించ సాగింది. ఒకటి యువ ఇవాన్ ప్రక్కగానే పడింది. వణికిపోతూ ముందుకు పరుగెత్తాడు. జర్మన్ లైన్సుకు దగ్గరగా పోతున్నారు వాళ్ళు. తుపాకి గుండ్లు మరింత జోరుగా వస్తున్నాయి. జర్మన్లిప్పుడు ముందుకు వస్తున్నారు. ఇవాన్ వాళ్ళు ముందుకు రావడం చూస్తున్నాడు. ఇంకా బాంబులు పడ్డాయి. భూమి కంపించింది. ఇవాన్ ఒక ఫిరంగి చేసిన బొక్కలో దూరాడు. ఒక మనిషి కాళ్ళు గాబోలు తాకినట్లయింది. అవి చల్లగావున్నాయి. ఇవాన్ నిప్పుల్ల గీచి చూచాడు. చనిపోయిన మనిషి కన్పించాడు. కొద్ది అడుగుల దూరంలో అతని తల బురదలో పడి వుంది. ఇవాన్ వళ్ళు జలదరించింది. మెదలకుండా పడుకొన్నాడు. కొన్ని నిమిషాలు - బహుశా ఒక అరగంట జరిగిందేమో. కాని యువక ఇవాన్‌కు అది జీవితం అంతంలాగ కన్పించింది.

కొంతసేపటికి తుపాకులు పేలడం మానినాయి. పొగ పోయింది. దాదాపు తెల్లవారింది. ఇవాన్ ఆ బొక్కలో నుంచి బయటకు వచ్చాడు. అడ్డదిడ్డంగా పడివున్న వాటి నన్నిటినీ దాటుకొంటూ పోయాడు. చివరకు తన ట్రెంచెస్ దగ్గరకు చేరాడు. కాని కదలలేనంతటి అలసట.

సూర్యోదయం అయేసరికి నోమేన్స్‌లాండ్‌లో రష్యన్‌ల, జర్మన్ల చచ్చిపోయిన శవాలు,బద్దలు కాబడిన భూమీ తప్పితే మరేమీ కన్పించలేదు. వాళ్ళు చచ్చిపోయారు. దేనికోసం ?

"ధనికుల లాభాలకోసం మీరు చచ్చిపోతున్నారు." అని లెనిన్ నుండి సరియైన సమాధానం వస్తుంది.

జర్మను కార్మికులకు, వారు "మాతృభూమిని రక్షించడానికి" పోరాడుతున్నారని చెప్పబడింది. బ్రిటిషు కార్మికులకు, వారు "రక్తపాతంలో మునిగిన బెల్జియం గౌరవంకోసం" పోరాడుతున్నారని చెప్పబడింది. అమెరికన్ కార్మికులకు, "ప్రజాస్వామ్యం కోసం ప్రపంచాన్ని రక్షించడానికి" తుపాకులు పేల్చుడని చెప్పబడింది. కాని, యుద్ధకాలమంతటనూ, హెర్ మార్క్సు, లార్డ్ పౌండ్లూ, యం. ఫ్రాంకూ, మిష్టర్ డాలరూ, ఇంకా ధనవంతులయ్యారు. సయిన్యాలకు కోట్లనూ, రొట్టెల్నీ ఎక్కువ ధరలకు అమ్మారు. ఆయుధ సామగ్రి ఫ్యాక్టరీలను నెలకొల్పి గొప్ప లాభాలను సంపాదించారు. యుద్ధసామగ్రి తయారుచేసే అనేక పెద్ద పెద్ద ఫ్యాక్టరీలు ఆయుధాలను యుద్ధసామగ్రిని, తమ సయిన్యాలకేగాక శత్రు సైన్యాలకు కూడా అమ్మారు!

యూరప్‌లోను, రష్యాలోను, దగా కోరు నాయకులు కార్మికులకు అబద్ధాలు చెబుతున్నారు. కార్మికులను, తమ దేశాలను రక్షించుకోమని చెబుతున్నారు. ఎవరి దేశం? లెనినూ, అతడు నిర్మించిన బోల్షివిక్ పార్టీల విస్పష్ట ధ్వని, యుద్ధ అక్రిందనాలను చీల్చుకొంటూ మారోమ్రోగింది, ఇలా జవాబు చెప్పింది: "ఇది మా దేశంగాదు. ఇది పెట్టుబడిదారులకూ ధనికులకూ చెంది వుంది. ఈ ద్రోహులు, మీరొకరి గొంతుక ఒకరు కోసుకొని ధనికుల లాభాలను కాపాడమని చెబుతున్నారు. మీరు-రష్యన్, జర్మన్, ఫ్రెంచి, ఇంగ్లీషు కార్మికు లందరూ—ఏకంగావలె. యుద్ధాన్ని ఆపివేయాలి.

పరిపాలకులకు, పెట్టుబడి దారులకు వ్యతిరేకంగా కథ అడ్డం తిప్పండి! యుద్ధాన్ని విప్లవంగా మార్చండి!" లెనిన్ సత్యాన్ని గ్రహించాడు.

*　　　*　　　*

"బర్గు" అంటే జర్మనీ భాషలో పట్టణం. పీటర్సుబర్గులో "బరు" వుంది గనుక అది తీసివేసి, మరోపేరు పెట్టారు. పీటర్సుబర్గు, పెట్రోగ్రాడ్ అయింది. పెట్రోగ్రాడ్‌లో పాలులేవు, మాంసం లేదు, రొట్టెలేదు. వీరా, రాత్రిళ్ళు రొట్టెలమ్మే దుకాణానికి వెళ్ళేది. తన బిడ్డ యింటివద్ద ఆకలితో బాధపడుతుండటంవల్ల, అదుకాణం తెరిచేదాకా, వరుసగా నిలబడిన జనంతోపాటు, వీరా కూడా నిలబడేది. చివరకు వాళ్ళు దుకాణం తెరచి, ఒక్కొక్కరికి 20 తులాల రొట్టె అమ్మారు. రొట్టె అసహ్యంగా వుంది. పైగా అది చాలినంతగానూ లేదు.

కార్మికుల పొట్టలు ఖాళీగా వున్నాయి. "మన జేబులు డబ్బు లేకుండా ఖాళీచేసే – మన కడుపులను మలమలమాడ్చే – ఈ యుద్ధాన్ని ఆపివేయాలి" అని వారరిచారు. వారు పనిచేయడం మానివేశారు.

ఉద్రేకం జాస్తి అయింది. ఒక రాత్రి, జారుకూ ధనిక పెట్టుబడిదారులకూ వ్యతిరేకంగా లోలోన రగుల్కునే క్రోధాగ్ని ఒక్కసారి పెట్రోగ్రాడ్‌లో భగ్గుమన్నది. వీధులన్నీ కార్మికులతో నిండిపోయాయి. అందరూ

పట్టణ కేంద్ర భాగానికి కదలసాగారు. పోలీసులు బ్రిడ్జీలకు అడ్డుగా నిలిచారు. అయినా, కార్మికులు, తమ ప్రాణాలను సరకుచేయకుండా మంచుతో నిండిన నదులను దాటారు.

వీరా కూడా తన బిడ్డను చంకను వేసికొని వీధుల్లోకి పరుగెత్తింది. ఉద్రేక భావాలతో మాట్లాడుతున్న సయినికుల మధ్యకు ఉరికింది. "మీరు మా పక్షమేనా ?" అని అరిచింది.

"అవును. విప్లవం చిరస్థాయి అగుగాక!" అని వారు జవాబిచ్చారు.

ఆమె త్వర త్వరగా పోసాగింది. దూరంగా తీవ్రంగా కాల్పులు వినవొస్తున్నాయి. సయినికులు, నావికులు, కార్మికుల పెట్రోగ్రాడ్‌ను సంరక్షించుతున్నారు. వీరా, ఆనందంతో నవ్వింది. ఒక బ్రిడ్జిగుండా, ఒక భవనం మండిపోవడం వీరా చూచింది. పెద్ద పెద్ద అగ్నిజ్వాలలు నాలుకలు చాచుకొని ఆకాశాన్ని తాకుతున్నాయి. ఆకాశం అంతా ఎర్రటి రంగుపూసినట్లుంది. ఫిబ్రవరి విప్లవం (1917) ప్రారంభమయింది.

మరుసటి రోజున, ట్రాలీలను రోడ్లపైన బోల్తాపడేశారు. వాటివెనుక కార్మికులు తమని రక్షించుకో మొదలెట్టారు. కార్మికులందరూ "డౌన్ విత్ ది వార్ ! డౌన్ విత్ ది జార్ !" (యుద్ధం నశించాలి ! జారు నశించాలి !) అని అరిచారు.

ఉద్రేకపు రోజులు, పనిరోజులు గడిచిపోయాయి. జారు అంటే ఇంకా రాజభక్తిగల ఇతర సయినికులను, సయినికులు, కార్మికులపై తుపా

కులు వేల్చవద్దని కోరారు. సో వి య టు లు అని పిలువబడే కౌన్సిళ్ళను కార్మికులు ఆర్గనైజ్ చేయడంలో మునిగిపోయారు. "సోవియట్‌లను నిర్మించండి అవి కార్మికులను స్వాతంత్ర్యానికి తీసుకు పోతాయి." అని అరిచారు కార్మికులు. జారును కూలద్రోశారు !

కార్మికులందరూ విజయం పొందినట్లు భావించారు. ప్రతివాడూ, విప్లవశక్తి తనలోనే క్రిందికి పైకీ పొరలిపోతున్నదని భావించాడు. ధనికులూ, రాచవంశ ప్రభువులూ మాత్రం గజగజ వణికిపోయి, తమ నగలను పడకలలో దాచారు. కార్మికులు జారును తరిమి వేసినపుడు, పాత పద్ధతి అంతటితో నశించిందని వారికి తెలుసు. అయినా కార్మికులింకా అధికారం పొందలేదు. ఒక తాత్కాలిక ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. దానిలో పెత్తనం ధనిక యజమానులదే. వారు కార్మికులను మోసపుచ్చి అధికారం తమ హస్తాలలోనే వుంచుకోవాలనీ ప్రయత్నించారు.

లెనిన్ స్విజర్లండులో వున్నాడు. భోజనం ముగించు సమయానికి ఒకరాయన గదిలోకి పరుగెత్తుక వచ్చాడు. "విన్నారా యీ వార్త" అని అరిచాడు. "రష్యాలో విప్లవం, విప్లవం." లెనిన్ ఒక్క గంతు వేశాడు, తనభార్యతోపాటు సరస్సు గట్టు దగ్గరకు పరుగెత్తాడు. అక్కడ పత్రికలన్నీ రా గా నే వ్రే లా డ గ డ తా రు. ఆఖరి వార్తలను తిరిగి తిరిగి చదివాడు లెనిన్. విప్లవం నిజంగానే వచ్చింది ! ఇన్ని సంవత్సరాలూ దాని కోసం అతడు సన్నాహాలు గావించాడు. రష్యాకు తిరిగిపోవాలన్న ఆదుర్దా అతన్ని కాల్చివేసింది. రష్యాకు ఒక నూతన ప్రభాత ముదయించేనాకా, పోరాటంలో తానుకూడ నిమగ్నమై నడపాలని లెనిన్ భావించాడు.

అతడు త్వరగా వేగంగా పనిచేశాడు. సత్య, వివేకాలతో ప్రజ్వరిల్లే సందేశాన్ని కార్మికులకు పంపాడు. "ఆపకండి! వ్యాపింపచేయండి. కొత్త సమూహాలను ఉద్రేకపరచండి! ప్రతి వానికీ శాంతి, కార్మికులకు తిండి, రయితులకు భూమి, కార్మిక కర్షకుల సాయుధ సోవియట్లు అధికారాన్ని హస్తగతం చేసికొన్నప్పుడే లభిస్తాయి. మీ చేతుల్లోకి అధికారాన్ని తీసికోండి.!"

అతని మాటలు క్రియారూపం దాల్చడానికిగాను, తాను రష్యా వెళ్ళడానికి ఊపిరాడకుండా కృషి చేశాడు. యుద్ధంలో నిమగ్నమైన అనేక దేశాలు దాటి వెళ్ళాలి. రష్యా ధనిక పెట్టుబడిదారులు అతనిని లోనికి రానీయరు. ఎలాగయితేనేం, అతని ప్రయాణం సన్నిద్ధపరిచారు. లెనిన్ వెళ్ళడానికి సిద్ధమయ్యాడు. ఖైదీ క్యాంపులలో మ్రగ్గుచున్న సైనికులకు రష్యా విప్లవాన్ని గురించి తెలియజేస్తూ, వారికి ఒక నూతన ఆశా జ్యోతిని చూపించుతూ లేఖ వ్రాశాడు. స్విస్ కార్మికులకు తన వీడ్కోలు సందేశాన్ని ఇలా ఇచ్చాడు. "యూరప్‌లో ప్రారంభమవుతున్న విప్లవం చిరస్థాయి అగుగాక!"

* * *

ఈ లోగా యుద్ధం, తీవ్రంగా విజృంభించింది. జారు స్థానే ఏర్పడ్డ తాత్కాలిక ప్రభుత్వం ప్రజలకు తిండినీ ఈయలేదు, శాంతినీ సమకూర్చ

లేదు. పైగా, గాయపడటానికీ చనిపోవడానికీ మరికొన్ని సైన్యాలను యుద్ధరంగానికి పంపింది. జారు కంటె కూడా బాగా, నూతన ప్రభువులు పెట్టుబడిదారుల, స్పెక్యులేటర్ల (అంచనాలు వేసి, వర్తకం చేసేవారు) లాభాలను రక్షించ మొదలెట్టారు.

స్టాక్ ఎక్స్చేంజ్ ముందు ప్రతిరోజూ మనుష్యులు పోగయ్యేవారు. పేరాశతో కుమిలిపోతూ, ఉద్రేకంతో నిలబడేవారు. తుపాకి గుండ్లను తుపాకులను ఉత్పత్తి చేస్తూ అమ్ముతూ వారెంతో లాభాన్ని గడిస్తున్నారు. రక్త ధారలలో మునిగిన డబ్బుకోసం క్రూరమైన పోటీతో ఒకళ్ళ గొంతుకల నొకరుపట్టుకొంటున్నారు.

కాని, లెనిన్, అప్పటికే రష్యాకు ప్రయాణమయ్యాడు.

రైలు కదిలింది. దానికూత చెవుల్లో గింగురు మంటున్నాది. కార్మిక వర్గం కోసం పోరాడినందుకు గాను ప్రవాసమంప బడిన ముప్పదిమంది, కార్మిక వర్గం తలయెత్తే - కార్మిక వర్గం అధికారం కైవశం చేసికునేందుకు పోరాడే - దేశానికి పోతున్నారు. రష్యాకు సమీపంగా రైలు చక్రాలు ఒక చుట్టు తిరిగినప్పుడెల్లా, లెనిన్ "మనం తిన్నగా జైలులోకి పోతున్నాం" అని అనుకొన్నాడు.

కాని, విప్లవం అటో ఇటో తేలే నిశ్చిత సమయంలో తాను దూరంగా ఉండడం లెనిన్‌కు ఇష్టంలేదు.

ఇంజన్ గుప్ గుప్ మనడం ఆపివేసి, చక్రాలు ఆఖరిదఫా తిరిగి, బండి ఆగడంతోటే మేళతాళాలు వినబడ్డాయి. మేళతాళాలను వినిపించనీయకుండా కార్మికుల గుంపులు నినాదాలిస్తున్నారు. అంతర్జాతీయగీతం

"ఆకలి మంటచే మలమలమాడే అనాథులందరు లేవండోయ్ ! మంచి ప్రపంచము రానున్నాదీ మన కందరకును లేవండోయ్! స్టేషన్ అంతా ప్రతి ధ్వనించింది. తమ నాయకుని ఆహ్వానించడానికి పెట్రోగ్రాడ్ కార్మికు లందరూ వచ్చారు. వీరా కూడ, తన బిడ్డను చంక నేసుకొని వచ్చింది.

ప్రతివాడూ లెనిన్ ఏం చెబుతాడో వినాలని కోరాడు. రోజంతా పట్టణమంతా ఊరేగాడు. "కామ్రేడ్స్, కార్మికులారా, సైనికులారా, మీ చేతుల నుండి రైఫిల్సును క్రింద పారేయకండి. భూస్వాములను, పెట్టు బడిదారులను తరిమి వేయండి. అధికారం మీహస్తగతం చేసికొండి." అంటూ ఉద్బోధించాడు. పదేపదే కార్మికులకు ఇదే చెప్పాడు. ఆనందో త్సాహముతో కార్మికులు తమ టోపీలు గాలిలో ఎగరవేస్తూ కేకలు వేశారు. తాము లెనిన్ వద్ద విన్నదానిని ఇంటివద్ద నున్న కార్మికులకు చెప్పారు. కార్మిక కర్షకులకు లెనిన్ నిజమైన ప్రతినిధి వారి కోర్కెలను లెనిన్ మాటల్లో పెట్టాడు. అందు చేతనే ప్రపంచంలో ఆరవ భాగాన్ని విముక్తి చేసే ఈ కార్మిక కర్షక మహావిప్లవానికి అతడు నాయకుడయ్యాడు.

కార్మిక నాయకుని యెడల వర్తకులకు భూస్వాములకు వుండే ద్వేషం ఇంతింత గాదు. లెనిన్‌ను గురించి, అసత్యాలను కార్మికుల మనస్సు లలో వ్యాపింపజేయ ప్రయత్నించారు. వారిలోవారు ఇలా గుసగుస లాడారు."మనం నాయకుని అరెస్టు చేసి విప్లవానికి తల లేకుండా తెగ గొడ దాం. మనం లెనిన్‌ను నాశనంచేయాలి."

పెట్రోగ్రాడ్ కార్మికులు తమ ఇండ్లలో లెనిన్‌ను దాచారు.

పగటిపూట అతడు ఇంటిలోపలే వుండేవాడు. రాత్రిళ్ళు, మంచిగాలి కాస్త పీల్చుకోడానికి బయటికి పోయేవాడు. కార్మికులను విజయానికి కొంపోయే పార్టీని నిర్మించడానికి అతడు తన యావత్ కాలాన్ని ఉపయోగించాడు. కార్మికులు రహస్యంగా అతన్ని సందర్శించి, అతని సందేశాన్ని తమ కామ్రేడ్సుకు తీసుకు వచ్చేవారు.

కాని కార్మికుల మధ్యలోనే ఇంకా అనేక మంది శత్రువులున్నారు. ఏవీధి మూలనో, లెనిన్‌ను గురించి పోలీసులకు వాళ్ళు తెలియజేయవచ్చు. లెనిన్; పెట్రోగ్రాడును పూర్తిగా వదలివేయవలసివచ్చింది. గ్రామసీమకు వెళ్ళి ఒక కార్మికుని ఇంట్లో వుండసాగాడు. తలగొరిగించి, గడ్డంతీసిపార వేశాడు.

లెనిన్ నివసించు చున్న ఇంటి కార్మికునికి ఒక "బేర్న్" వుంది. అదే లెనిన్ తన యిల్లుగా చేసుకొన్నాడు. పెట్టుబడిదారులు ఇంకా కార్మిక నాయకుని కోసం చూస్తూన్నారు. అతన్ని పట్టి ఇస్తే పెద్ద బహుమానం ఇస్తామని ప్రకటించారు. లెనిన్ ఇంకా దూరానికి పోవలసివచ్చింది.

ఒక రోజున లెనిన్ తాను నివసించుచున్న ఇంటి కార్మికునకు వీడ్కోలుచెప్పాడు. అతనూ మరోకామ్రేడూ చిన్నబోటుఎక్కి దాదాపు నాల్గుమైళ్ళుపోయారు. ఆ పడవను ఒడ్డున వదలి, అరణ్యాలలోబడి ఒక పెద్దమైదానం వచ్చేదాకా నడిచారు. ఈ బురదమైదానంలోనే వారు తమ ఇల్లును నిర్మించుకొన్నారు. చెట్లకొమ్మలతోను గడ్డితోను నిర్మించిన ఒక్క గుడిసెలో వారుండేవారు. గుడిసె బయట మంటవేసి భోజనం వండుకొనే

వారు. వాళ్ళకు సహచరులు, కన్నాలలోనుంచి బయటికి రా సాహసించిన అడవి కుందేళ్ళు, తేమనేల పైన క్రిందుగా ఎగిరే పక్షులూ, రాత్రిళ్ళు ఉజ్వలంగా ప్రకాశించే నక్షత్రాలూ. ఎవరైనావస్తే, లెనిన్ తాను దగ్గరలోనే వున్న వ్యవసాయ కూలీలతో పాటు గడ్డిపొగుచేస్తున్నానని నమ్మించేవాడు. కాని, ఎవరూ అక్కడ నివసించుచున్నది విప్లవనాయకుడని కలలో సైతం తలంచలేదు.

ఈ చిన్ని గుడిసే, కమాండర్ యొక్క ప్రధాన కార్యాలయం. జైళ్లనుండి, సైబీరియానుండి, ఇన్ని సంవత్సరాలుగా ప్రవాసమున్న విదేశాలనుండి, నడిపినట్లుగానే, ఈ బురదపొలాలనుండియే, లెనిన్ కార్మిక కర్షకులను నడుప సాగాడు. సూర్యుడుదయించేవాడు, అస్తమించేవాడు, రోజులుగడిచిపోతున్నాయి. ఇక, లెనిన్ కార్మికులను తిరుగబడమనికోరాడు. "మనం చాలా కాలం కాలవ్యయంచేశాం. ఇక మనం మన చేతులలోకి అధికారం లాక్కోవాలి" అని వ్రాశాడు.

* * *

ఆకులు, పసుపు, ఎర్రి, బూడిద రంగులుగా మారి భూమి మీదపడి పోతున్నాయి. అది 1917 లో ఆకు రాలు కాలం. అమెరికానుండి, అట్లాంటిక్ సముద్రాన్ని ఛేదించుకొంటూ పెద్ద పెద్ద వేగంగా నడిచే నౌకలు అమెరికను యువకులను మనుష్యులను తీసుకొస్తున్నాయి. ఒక్క రాత్రిలో

వర్తకులను పెద్ద ధనికుల్ని చేసిన తుపాకి గుండ్లకు గురికావడానికే వారు తీసుకుపోబడుతున్నారు.

తూర్పురంగంలో, రష్యా–జర్మనీ–పోలండు సరిహద్దులలో, ట్రెంచిలలోని సైనికులు ఈ యుద్ధంతో అలసి పోయియున్నారు. వారిలా అనుకొనేవారు. "మనం మన చేతుల్నీ, కాళ్ళనీ, కళ్ళనీ పోగొట్టుకొంటున్నాం, ధనికుల్ని మరింత ధనికుల్నిగా చేయడానికి. దీనిలో అర్థంలేదు."

లెనిన్ చెప్పినదానిని సైనికులు అర్థం చేసికోవడం మొదలుపెట్టారు. వారు పోరాడ తిరస్కరించారు. జర్మన్ సైనికులు, రష్యన్ సైనికులు, తుపాకి గుండ్లతో ఆహ్వానించు కోవడం పోయి, ఒకరి నొకరు కౌగిలించు కోడం మొదలెట్టారు. తమ తుపాకులను ట్రెంచీలలో పారవేసి, "నోమేన్స్‌లాండు" లో కలిసికో మొదలెట్టారు. ఒకరిభాష ఒకరు అర్థం చేసికోడం కష్టమే. కాని వారందరికీ అర్థమయ్యే మాటలు కొన్ని కనుగొన్నారు. "ఇక యుద్ధం వద్దు" అన్నాడు రష్యన్ సైనికుడు. "వద్దు. ఇక యుద్ధం వద్దు" అని జర్మన్ సయినికుడు జవాబిచ్చాడు. వారు ఆనందంతో కేకలు వేశారు. కౌగలించుకొని ముద్దుపెట్టుకొన్నారు. ఒకరి కొకరు తిండి పెట్టుకొన్నారు. యుద్ధం కొనసాగించ తిరస్కరించారు.

యువక ఇవాన్‌కు కూడా యుద్ధం అంటే విముఖత ఏర్పడింది. ప్రతిరోజూ, అతనూ తదితర సైనికులూ, ఈ రక్తపాత హత్యాకాండ ఎప్పుడంతరించుతుందని ఒకరినొకరు ప్రశ్నించుకొనేవారు. చివరకు, యుద్ధం ఎప్పుడు అంతమవుతుందో తెలిసికోడానికి, పెట్రోగ్రాడ్ వెళ్ళ

నిశ్చయించుకొన్నారు. యువకి ఇవానూ, ఇతర సైనికులూ, తమమూటలను భుజాలను వేసికొని, పెట్రోగ్రాడ్ పొలాలగుండా నడిచే రైలు ఎక్కారు. పెట్రోగ్రాడ్ పట్టణ సరిహద్దులకు వచ్చేటప్పటికి, అచ్చట ఫిరంగి కాల్పులువినిపించాయి. ఒక స్టేషను దగ్గర కార్మికులు, సైనికులూ, నావికులూ తమ మెషిన్ గన్‌లతో హడా విడిగా పోతున్నారు. సైనికులు రైలు నుండి దూకి, వారిలో కలుసుకొన్నారు. వీధులగుండా నడిచారు. స్త్రీలు పిల్లలు కూడా వారి వెంటనడిచారు. కార్మికులు ఫ్యాక్టరీలనుండీ, ఇరుకు సందు గొందుల నుండి బయటికి వచ్చారు. పీరా తండ్రి, నెరసిపోయిన గడ్డంతో ఒక కర్ర ఊతగా గొని, బయలు దేరాడు. పిల్లలు జండాలను, ఈ క్రింది నినాదాలు గల పతాకాలను ఎగుర వేస్తూ అతని ముందు నడిచారు. "రైతులకు పొలం, ప్రజలకు శాంతి, ఆకలిగొన్నవారికి తిండి."

పెట్రోగ్రాడ్‌లో నిల్వ ఉంచిన సైనికులు కూడా కలిసారు. వారు, తమతోపాటు, సాయుధ మోటార్లను,, మెషిన్ గన్లను తెచ్చారు, లారీ, తర్వాత సైనికులతోను సాయుధ కార్మికలతోను నిండిపోయింది, విప్లవ యుద్ధరంగానికి కదలిపోయింది.

ధనిక వర్తకుల మరఫిరంగులు కార్మికులపైన గర్జించాయి. తాత్కాలిక ప్రభుత్వం, కార్మిక విప్లవాన్ని తుడిచిపెట్ట సంకల్పించుకొంది. కాని, తమ స్వంత సోవియట్ల ద్వారానే పెట్టుబడి దారుల క్రూర నిర్బంధాన్ని తుదిముట్టించడానికి మార్గం అని, కార్మికులకు తెలుసు. "అధికారమంతా సోవియట్లకే" అనివారరిచారు. వారు బలపడుతూ నెమ్మదిగా ముందుకు వచ్చారు. పెట్టుబడిదారుల తుపాకులకు తమ తుపాకులు జవాబు

చెప్పాయి. కార్మిక కర్షకుల ప్రథమ విప్లవాన్ని రక్షించుకోవడానికి, సైనికులు, నావికులు, కూలీలు, రైతులు తమ ప్రాణాలను ఒడ్డి ప్రతి గడప లోను సంసిద్ధంగా వున్నారు.

వారి ముందు బోల్షివిక్కులు - లెనిన్ శిష్యులు నడిచారు. లెనినే స్వంతంగా చార్జి తీసుకొన్నాడు. స్టాలినూ, తదితర దృఢమైన బోల్షివిక్కులూ అతనికి సహాయకులుగా వున్నారు. విప్లవానికి లెనినే సేనాధిపతి. పెట్రో గ్రాడ్‌లోని స్మాల్నీ విద్యాసంస్థకు ఒకరాత్రి ముందుగా మారువేషంలో లెనిన్ వచ్చాడు. ఇంతకు పూర్వం, ఇది, ధనికుల కూతుండ్లకు పాఠశాల. పాఠశాల హాల్సులో ఇదివరలా ఆ పిల్లల వెకిలినవ్వులకు బదులుగా, దృఢ మయిన పాదాల చప్పుడు ప్రతిధ్వనించింది. స్మాల్నీ విద్యాసంస్థ, ఇపుడు కార్మికులకు, సయినికులకు, రయితులకు, ప్రధాన కార్యాలయంగా మారింది.

లెనిన్‌వద్దకు, దూతలు రిపోర్టులతో పరుగెత్తుకవచ్చి, అతని సూచనలను తిరిగీ తీసుకుపోతూ వుండేవారు. "పీటర్ అండ్ పాల్ కోటను పట్టుకోండి" అని 'అరోరా' శౌర్యనాయకులకు చెప్పాడు. "రాజ భవనాన్ని ముట్టడించడానికి, విప్లవ సయినికదళాలూ, కార్మికులూ సిద్ధంగావున్నారా?" అని ఒక కార్మికుని ప్రశ్నించాడు ఆదుర్దాగా? "టెలిఫోనును, రైలుస్టేష న్లను ఆక్రమించండి" అని ఇతర్లకు చెప్పాడు.

జారు రాజ భవనం, శత్రువు ముఖ్యకేంద్రం. 'అరోరా' నౌక నదిమీద ముందుకు వచ్చింది. రాజభవనపు అలంకృత కుడ్యాలపైన ఫిరంగులను పేల్చింది.

కార్మిక, సయినిక, నావికుల తుపాను దెబ్బలను శత్రువు ఎదిరించలేకపోయాడు. చిట్టచివరకు జారు రాజభవనం కార్మికుల చేతిలో పడింది. ఎంతో విలువయైన వస్తువులతో అలంకరించబడిన ఆ గదులలో ఇక నిరంకుశ ప్రభువు పరిపాలించడు.

రోజంతా కార్మికులు పోరాడారు. శత్రువుల చివరి ఫిరంగి ధ్వని, తమ పెట్రోగ్రాడ్ ఫిరంగి ధ్వనులలో మునిగి అంతరించిపోయేదాకా, వారు ముందుకుపోతూనే వున్నారు. తుపాకులు పేల్చడం మానివేసిన తర్వాత, లెనిన్ ఒక కంబళి తీసుకొని, నేలమీద కొద్ది గంటలు నిద్రపోయాడు.

నిద్రతో కొంచెం తేరుకొన్న లెనిన్, సోవియట్ల కాంగ్రెసు వద్దకు వెళ్లాడు. రష్యానుండి అన్ని ప్రాంతాల నుంచి అక్కడకు వచ్చారు. ఈ కార్మిక కర్షకుల నిజమైన ప్రతినిధులు నూతన ప్రభుత్వాన్ని ప్రకటించారు. "అధికారమంతా సోవియట్లకే." అది 1917 నవంబరు 7 వ తేదీ. కార్మికులు సయినికులూ ఈ వినాదాలతో సాగిపోయారు. "మనం, భూస్వాములనుండి భూమిని లాగివేసి రయితుల కిచ్చాం". మనం పెట్టుబడిదారుల నుండి ఫ్యాక్టరీలను లాగివేసి కార్మిల కిచ్చాం". "మనం యుద్ధాన్ని ఆపివేశాం". "మనం జారును వదలించుకొన్నాం". "కార్మిక కర్షకుల మాతృభూమిని, సోవియెటు రిపబ్లికను మనం స్థాపించాం". "సోవియట్ రిపబ్లిక్ చిరస్థాయి అగుగాక".

కార్మికులు, కర్షకులూ, తమ నాయకుడైన లెనిన్‌ను, ప్రపంచంలో ప్రథమ కార్మిక ప్రభుత్వమైన నూతన సోవియటు రిపబ్లిక్‌కు అధ్యక్షునిగా, ఎన్నుకొన్నారు.

కొంత కాలం అంతా గందరగోళంగా వుంది. అయినా కార్మికులు వీరోచితంగా ముందుకు పోయారు. తమ జీవితమంతా, దస్కాలమీద వాలడం తప్ప మరేమీ ఎరుగని క్లార్కులు, పనిచేయమని నిరాకరించారు. పనిచేసే దుస్తులతో నున్న కార్మికులు ఆ స్థానం ఆక్రమించారు. కొంతమంది టెలిఫోను బాలికలు, నావికులకు వందలకొలది పనిముట్లను ఎలా ఉపయోగించాలో నేర్పారు. రైల్వే లైన్-మెన్, స్టేషన్ సూపరింటెండెంటులయ్యారు. నెమ్మదిగా రైళ్ళు కదల నారంభించాయి. టెలిఫోను బెల్సు మోగసాయి, గ్రామసీమలనుండి పట్టణాలకు తిండి రావడం మొదలెట్టింది. కార్మికు లధికారంలో వున్నారు.

కాని కార్మికులకింకా శత్రువు లున్నారు. విదేశాలలో వుంటున్న పెద్దపెద్ద ఫ్యాక్టరీ యజమానులు, రష్యాలోని ఇదివరకటి రాచవంశ ప్రభువులతోను, ధనిక వర్తకులతోను, కలిసి, కార్మికుల సోవియట్లను పడ తోయాలని ప్రయత్నించారు. వీరిని "వైట్స్" అంటారు. ఉత్తరాన ఒకటి, దక్షిణాన ఒకటి, బాల్టిక్ రాజ్య ప్రదేశంలో మరొకటి, సైన్యాలను పోగుచేశారు. సోవియట్లను నాశనంచేయడానికి మూడు తలల రాక్షసి లాగా ఇవి ప్రయత్నించాయి.

వైట్స్ సైన్యాలు నెమ్మదిగా, కార్మికులకు బోల్షివిక్కులకు వ్యతిరేకంగా ముందుకు వచ్చాయి. తాము అంత ప్రియంగా సంపాదించిన దానిని సంరక్షించుకోడానికి కార్మికులు కర్షకులూ ప్రతిఘటిస్తూ పరుగెత్తారు. సైబీరియా విశాల మైదానాలలో, క్రిమియా కాకాసస్ కొండదారులలో, యుక్రైన్ పచ్చని బీళ్ళలో, కార్మిక కర్షక వీరుల దండులు ప్రోవ

వయ్యాయి. వైట్ సయిన్యాలకు జవాబు చెప్పాయి. ఒకసారి వైట్లు, పెట్రోగ్రాడ్ సమీపానికి వచ్చారు. తమ శత్రువులను పారద్రోలలేమని కార్మికులు భయపడ్డారు. కాని లెనిన్ వారి నుత్సాహపర చాడు. "మనం ఒంటరిగా లేము. త్వరలో ఇతరదేశాల కార్మిక కర్షకులు మన సహాయానికి వస్తారు. ఈ లోగా మనం మన రెడ్ ఆర్మీని నిర్మించుకోవాలి" అన్నాడు.

అనేక రెడ్ ఆర్మీ రెజిమెంట్లు ఆర్గనైజ్ చేయబడినవి. కార్మిక కర్షకులు సోవియట్ నక్షత్ర చిహ్నాన్ని తమ భుజాలమీద ధరించడానికి, తమ స్వంత ఆశయంకోసం పోరాడుతున్నందుకు, గర్వపడ్డారు. వారు జయించారు. 1920 నాటికి రెడ్ ఆర్మీ తన శత్రువులను జయించింది.

హౌస్ మార్కు, యం. ఫ్రాంసు, లార్డుహౌండ్, మిస్టర్ డాలర్ల పేపర్లు, లెనినంటేను, విప్లవం అంటేను ద్వేషంతో, కుమిలిపోతున్నాయి. విప్లవం జయించడం, సోవియటు రిపబ్లిక్ జీవించడం, వాళ్ళ కిష్టంలేదు. ఎందుకంటే, రష్యా సంపద తమకు కావాలని కోరుతున్నారు. విప్లవం తమ దేశాలకు కూడ పాకుతుందేమో నని భయపడుతున్నారు. సయిన్యాలతో కార్మిక కర్షక రిపబ్లిక్‌ను నాశనం చేయాలని, కార్మిక కర్షకులకు తిండీ, మందులూ రాకుండా బ్లాకేడ్‌తో చంపాలని, క్షామంతో నాశనం చేయాలని ప్రయత్నించారు. సోవియటు రిపబ్లిక్‌లను గురించి తమ తమ దేశాలలోని కార్మిక కర్షకుల మనస్సులను, అసత్యాలతో నింపాలని ప్రయత్నించారు. సోవియటు ప్రభుత్వం బలపడిన కొద్దీ అబద్ధాలు మరింత పెద్దవయ్యాయి. మొట్టమొదటినుండీ పెట్టుబడిదారుల పత్రికలు, "లెనిన్‌ను చంపివేశారని"

ప్రచారం చేయ మొదలు పెట్టారు. వాళ్ళ ఉద్దేశ్యం "లెనిన్‌ను చంపివేయ మని." జారు, లెనిన్‌ను ప్రవాసం పంపితే విప్లవం ఆగిపోతుందని తలచినట్లు గానే, తాత్కాలిక ప్రభుత్వం లెనిన్‌ను పట్టుకొని విప్లవాన్ని ఆపివేయాలని అతనికోసం వెతికినట్లుగానే, లెనిన్‌ను చంపితే సోవియటు రిపబ్లిక్‌ను నాశనం చేయవచ్చునని వారు భావించారు.

లెనిన్ ఒక పెద్ద రాక్షసి అని నమ్మేటట్లు చేయాలని ప్రయత్నించారు. బోల్షివిక్ అంటే మీసాల దయ్యాపోతు అని అతను పళ్ళమధ్య కత్తిపట్టుకొని వుంటాడనీ అనుకొనేటట్లు చిత్రించారు. రష్యన్ విప్లవం, ప్రపంచంలో అన్ని భాగాలలోను కార్మిక కర్షకులకు ఆశను రేకెత్తించింది. రష్యన్ కార్మిక కర్షకుల వీరకృత్యాలను వారు గమనించారు. తరతరాలుగా అనుభవించే ప్రజల బాధలు సమసిపోనున్నాయని వారు గ్రహించారు. "మనకి మార్గంచూపిన రష్యన్ కార్మికుల విప్లవం చిరస్థాయి అగుగాక !" అన్నారు వారు. అందుచేతనే, మిస్టర్ డాలరూ, అతని స్నేహితులూ అబద్ధాలపుట్టను స్వేచ్ఛగా వదిలారు. ఈ విధంగా సత్యాన్ని కప్పివేయ వచ్చునని వారు భావించారు. కాని, లెనిన్ బోధించిన సత్యం, అసత్య పుకారు మేఘాలగుండా ప్రకాశించింది.

*　　*　　*

రెడ్ ఆర్మీ, దండయాత్రికులతో పోరాడి ఓడించుతున్నప్పుడు, లెనిన్ ఫ్యాక్టరీకి తిరిగాడు. ప్రస్తుతం నిలబెట్టుకోగలిగితే భవిష్యత్తంతా

వారిదే నని చెప్పాడు. "మీ రిపబ్లిక్‌ను, మీలో ప్రతివాడూ నడుపనేర్చుకోవాలి" అన్నాడు. ప్రతి ఫ్యాక్టరీలో లెనిన్‌ను హర్ష ధ్వానలతో అభినదించారు.

ఒక ఫ్యాక్టరీలో, తమ ఉత్సాహాన్ని ఆపుకోలేక పోయారు. అతను మాట్లాడటం అయిపోయిన పిదపకూడా, లెనిన్ని ఇంటికి తీసుకుపోయే కారు దాకా వెంబడించారు. కార్మికుల ప్రశ్నల వినడానికిగాను నెమ్మదిగా కారువద్దకు వెళ్ళుతున్నాడు. ఎన్ని ప్రశ్నలు కురిపించారు! ఉత్సాహ రణ గుణ ధ్వనిలో వారి ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్ప ప్రయత్నించాడు. గుంపును చీల్చుకుంటూ ఒక స్త్రీ వచ్చింది. లెనిన్ చుట్టూ కార్మికులు ఇసుక రాలకుండా గుమిగూడారు. ఆ స్త్రీ మరింత దగ్గరకు వచ్చింది. లెనిన్ కారులో ఎక్కబోతున్నాడు. ఆ స్త్రీ లెనిన్ మీదకు ఉరికింది. కార్మిక కర్షకుల శత్రువులు పంపారామెను. ఒక తుపాకి లాగి కార్మికుల ప్రియపూజ్య నాయకునిపై — ఒకసారి – రెండుసార్లు కాల్చింది.

అందరూ నిశ్చేష్టులయ్యారు. ఆతర్వాత తమ నాయకుని వైపుకు పరుగెత్తసాగారు.

"చంపేశారు"

"చంపారా?"

"ఎవడా కాల్చింది?"

"చావనీయకండి"

"చావలేదు."

మన లెనిన్

లెనిన్ ఇంకా కదలకుండానే పడున్నాడు. అతనికి బాగా గాయాలు తగిలాయి. విచారగ్రస్తులైన కార్మికులు, కారులో పడుకో బెట్టారు. కారు ఇంటికిపోయింది. ఇంటికి చేరగానే, లెనిన్, మోసుకెళ్ళ బోతే, వేసే ప్రతి అడుగూ ఎంతో బాధాకరంగా వున్నా, వద్దని నిరాక రించాడు.

ప్రపంచ పెట్టుబడిదారులు, లెనిన్‌పై తుపాకి పేల్చారని వినగానే, సంతోషపడ్డారు. కాని వారికోరిక నెరవేరలేదు. లెనిన్ చనిపోలేదు. గుండ్లు శరీరంలోనే వుండిపోయాయి, కాని అతని శరీరం తట్టుకో గల్గింది. లెనిన్ చేయవలసిన కార్యం ఇంకావుంది.

లెనిన్‌కు ప్రియ స్నేహితుడునూ, గొప్ప రచయితా అయిన మాక్సింగోర్కీ, లెనిన్‌ని సందర్శించాడు. లెనిన్ తన చేయిని ఉపయోగించ లేని స్థితిలో, తల కదల్చలేని స్థితిలో వున్నాడు. గోర్కీ ఎంతో మండి పడ్డాడు. కాని, లెనిన్ ఆ విషయాన్ని తప్పించివేశాడు. లెనిన్ ఇలా అన్నాడు. "ప్రతివారూ తమ తమ దృక్పథాల ననుసరించి పని జేస్తారు."

*   *   *

ప్రపంచ మహా సంగ్రామం అయిపోయింది. కార్మిక - సయినికులు యుద్ధరంగాలనుండి తమ దేశాలకు తిరిగి వచ్చారు. ఒకడు రెండు కాళ్ళతో

నడుస్తున్నాడు, కాని అందులో ఒకటి కొయ్యకాలు. ఒకడు యుద్ధంలో కళ్ళు పోవడంవల్ల కర్ర నేలకు కొట్టుకుంటూ నడుస్తున్నాడు. "ఇక ఏం చేయాలి" అని సయినికులు ప్రశ్నించారు. "నా ఉద్యోగం పోయింది" అని మరో సయినికు డన్నాడు. "మనం తిరిగి వచ్చినతర్వాత మనల్ని గురించి జాగ్రత్త తీసుకుంటామని వారు వాగ్దానం చేశారు." అన్నాడు మరొకడు. "నా పొలం కాజేశారు" అన్నాడు ఒక వ్యవసాయక సయినికుడు.

"మనం ఎందుకు పోరాడాం?"

"ధనికుల్ని మరింత ధనికులుగా చేయడానికి"

"మనం ఎవరితో పోరాడాం?"

"మనలాంటి కార్మికులతో, రయితులతో".

ఇదీ వారి సంభాషణ.

జర్మనీలో, రష్యన్ కార్మికుల లాగానే పెట్టుబడిదారులను బయటికి తరిమివేద్దామని యుద్ధరంగి మునుండి తిరిగివచ్చిన సైనికులు ప్రయత్నించారు. కాని వారి బలం చాలలేదు. "విచారించకండి. ఇప్పుడు మనం ఓడిపోయాం. కాని శాశ్వతంగా గాదు. మనమే ఒకానొకరోజున విజేతలం కాగలం" అన్నారు జర్మన్ కార్మికులు.

ప్రపంచమంతటా సమ్మెలు జరిగాయి. ప్రతి దేశంలోనూ, గొప్ప గొప్ప విజయాలకు కార్మిక కర్షకులను నడిపించుచున్న సోవియటు యూనియన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీల లాంటి పార్టీలను స్థాపించారు.

లెనిన్ నాయకత్వం క్రింద, కమ్యూనిస్టు పార్టీలు ఐక్యమయి "కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్" (అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు పార్టీ) ను స్థాపించాయి. "అన్ని దేశాలలోని కార్మిక కర్షకులూ ఒకటిగా నిలవాలి. ఆ విధంగానే మనం మంచి ప్రపంచాన్ని బడయగలం" అన్నాడు లెనిన్.

*   *   *

లెనిన్ సందేశం ప్రపంచమంతటా వినబడింది. తన స్వంత దేశంలో, అతని వాక్కు ప్రజల్ని కదల్చివేసి, మంచి ఇండ్లు, మంచి ఉచిత పాఠశాలలు, అందరికీ తిండి, బట్ట, కలుగజేయడానికి ప్రజలు పాటుబడునట్లు చేసింది. లెనిన్ తండ్రి, బీదలకు చదువు చెప్పాలని రాయడం, చదవడం నేర్పాలని కోరుతుండేవాడు. కాని జారుకు ప్రజలు చదవడం రాయడం తెలిసికోడం అంటే ఇష్టంలేదు. కార్మికుల భూమి, విజ్ఞానయుతులైన కార్మికులుంటేనే, అభివృద్ధిచెందగలదని లెనిన్‌కు తెలుసు. ప్రజలు చదవడం, వ్రాయడం నేర్చుకొని తీరాలి, తమస్వంత సమస్యలను అర్థం చేసుకోవాలి. వారికి జ్యోతి - భాస్కరుని జ్యోతి - విజ్ఞాన మనే జ్యోతి కావాలి.

దండయాత్రి చేసిన సైన్యాలు నాశనం చేసిన రైలు రోడ్లను, పరిశ్రిమలను బాగుచేయడానికి, నిర్మించడానికి, విద్యుచ్ఛక్తి, ఇనుము, బొగ్గు, కావాలి. "హ్వైట్" సైన్యాలు తమకు దొరికిందల్లా పాడుచేశారు. జారు రోజులలో వదలివేయబడిన పాత ఫ్యాక్టరీలు సైతం పనిచేయడంలేదు.

వాటిచేత మళ్ళా పని చేయించాలి, రైళ్ళను నడపాలి, ప్రజలకు తిండినీ బట్టనూ సప్లయి చేయాలి. నాశనం చేయబడ్డ వాటిని పునరుద్ధరించడమే గాక, పాత వ్యవసాయక దేశాన్ని బ్రహ్మాండమైన పారిశ్రామిక దేశంగా మార్చాలంటే, కొత్త ఫ్యాక్టరీలను నిర్మించాలని, లెనిన్ తలిచాడు. "కార్మిక పరిపాలనా, విద్యుచ్ఛక్తీ కలిపితే సోషలిజం వస్తుంది" అన్నాడొకసారి లెనిన్. కొత్తవీ పెద్దవీ అయిన చాలా ఫ్యాక్టరీల లోని చక్రాలను త్రిప్పడానికి మొదటి ప్లానును లెనిన్ వేశాడు. ప్రథమ పంచవర్ష మహా ప్రణాళికకు ఇది నాంది.

"నీవు చాలా ఎక్కువ పనిజేస్తున్నావ్ కామ్రేడ్!" అని లెనిన్ స్నేహితులతనిని హెచ్చరించారు.

"కామ్రేడ్ లెనిన్, మీరిలా పనిజేస్తే జబ్బు చేస్తుంది." అన్నారు అతనిని సందర్శింప వచ్చిన కార్మికులు.

"చేయవలసిన దింకా చాలావుంది. నా సంగతి విచారించకండి." తన ఆరోగ్యాన్ని గురించి తాను లెక్కచేయకపోయినా ఇతరులను గురించి ఆదుర్దా పడేవాడు. మాక్సింగోర్కీని, అతని ఊపిరితిత్తులకు అనువైన వాతావరణంగల ప్రదేశానికి పొమ్మని చెప్పాడు. రైతులు అతనికి బహుమానంగా ఫలహారాలు పంపేవారు. ఇది ఆయనకు కోపం తెప్పించింది. ఇది "ఎలా మాన్పను. తిరస్కరించి, తిరిగి పంపివేస్తే వాళ్ళు ఖిన్నపడతారు." జబ్బుగా వున్నా కామ్రేడ్స్‌కు అవి పంచి పెట్టేవాడు.

లెనిన్‌కు నిద్ర సరిగా పట్టేది కాదు. తాత్కాలిక ప్రభుత్వరోజు లలో, మంచులో బయట పండుకొన్న ఫలితం గన్పించుతుంది. తుపాకిగుండ్ల దెబ్బలు శరీరాన్ని మరింత కృశింపజేశాయి.

లెనిన్ ఆరోగ్యం రోజురోజుకూ మరింత పాడవుతోంది. ప్రజలంతో ఆదుర్దా పడేవారు. లెనిన్ గ్రామసీమకు ఆరోగ్యం నిమిత్తం తీసుకుపోబడి నాడు. వీరా, అతన్ని చూడటానికి తన బిడ్డను తీసుకువచ్చింది. చంటి బిడ్డ అతన్ని అభినందించాడు. పరిశుభ్ర వాయువు లతన్ని తేరుకొనేటట్లు చేసింది. లెనిన్ ఆరోగ్యం కొంచెం కుదుటబడుతోందని ప్రజలకు తెలుస్తోంది. అమ్మయ్యా, అనుకొన్నారు వాళ్ళు . కాని అది ఎన్నాళ్ళో నిలువలేదు. ఇది వరకు కంటె త్వరత్వరగా రోగం వృద్ధి అయింది.

బిడ్డను నిమురుతూ లెనిన్ ఇలా అన్నాడు. "మాకంటె మీకు సౌఖ్యతమమయిన జీవితం లభిస్తుంది." వీరావైపుకు తిరిగి ఇలా అన్నాడు. "అయినా, ఈ పిల్లలనుచూస్తే నాకు అసూయగాను. పరతంత్రపు దిగ్భ్రమను గొల్పించే విషయాన్ని ఒకటి మనం సాధించాం." పిల్ల కొడుకును తాకుతూ "మీ కోసమే చిన్న కామ్రేడ్, మేం సాధించింది" అన్నాడు లెనిన్.

* * *

1942 జనవరి 21 వ తేదీన లెనిన్ మరణించాడు. ప్రపంచంలో స్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రేమించే, గొప్పదనాన్ని హర్షించే వారందరికి ఈ

వార్త పిడుగులా సోకింది. సోవియట్ యూనియన్ పెద్ద మరణోత్సవపు గుంపు అయిపోయింది. తమ ప్రియ నాయకుని, కామ్రేడ్ ఇల్యిచ్‌ను, కామ్రేడ్ లెనిన్‌ను చూడడానికి వేలకొలది ప్రజా సామాన్యం రావడం మొదలెట్టింది.

"మనిషి పొట్టివాడే కాని చాలా గొప్పవాడు."

"అతని హృదయం ప్రపంచమంత విశాలమయింది."

"1905 నాటి లెనిన్ నాకు జ్ఞాపకం వస్తున్నాడు. అందరూ అంతా అయిపోయిందని భావిస్తుంటే అతడూ మాకు తిరిగి ఆశకల్పించాడు."

"ఎంత స్పష్టంగా చూడగలడు, ఎంత లోతుగా భావించగలడు!" ఇదీ సంభాషణ.

నదులలో పైకి క్రిందికీ తిరుగుతూ స్టీంబోటులు దుఃఖించాయి. కార్లు తమ విచారాన్ని ధ్వనిచేయసాగాయి. కార్మిక మహా దేశమంతటా, చనిపోయిన కామ్రేడ్ గౌరవార్థం, లెనిన్ గౌరవార్థం, ఒక్క క్షణం ప్రజలూ, బండ్లూ అన్నీ ఆగిపోయాయి. పిల్లలు, యంగ్ పయనీర్లు, వీరుని స్మారకార్థంగా అంత్యక్రియల సమయంలో పాడే పాటను పాడారు. ఆ పాట లెనిన్‌కు చాలా ఇష్టం.

లెనిన్ మరణం విని ప్రపంచమందంతటా కార్మికులు విలపించారు. "కాని, లెనిన్ కృషి జీవించే వుంటుంది." అన్నాడొక న్యూయార్కు కార్మికుడు.

"లెనిన్ ప్రారంభించిన దాన్ని మనం కొనసాగించుతాం" అన్నాడు మోంటనా ([illegible] సంయుక్త రాష్ట్రాలలో ఒక రాష్ట్రం) లోని ప్లెంటీవుడ్ వ్యవసాయదారు డొకడు.

'కాప్రిస్ బీ'లోని 'మిన్నిసోటా' (అమెరికా) ఇనుప కార్మికుడొకడు ఇలా అన్నాడు, "లెనిన్ రెడ్ స్టార్‌ను మనం అనుసరించుదాం".

'స్కాట్స్‌బరో' వద్ద, 'అలాబామా' (అమెరికా) లోని ఒక నీగ్రో ఇలా అన్నాడు, "లెనిన్, ప్రపంచంలోని పీడిత ప్రజ లందరికోసమూ పోరాడాడు."

న్యూయార్కులో, న్యూజెర్సీలోని ఒక యూదు ఫర్ వర్కర్ ఇలా అన్నాడు. "అవును యూదులపై దాడిచేయడం అంటే కార్మిక వర్గంపై దాడిచేయడం అని అతడనలేదా?"

జార్జియాలో, టర్పెంటైన్ కాంపులోని ఒక నీగ్రో కార్మికుడు ఇలా అన్నాడు. "లెనిన్ మార్గం ఇక్కడ సఫలమైనప్పుడు నీగ్రోలపై జరిగే అమానుష చర్యలు ఇక జరగవు."

ఆఫ్రికా బంగారు గనులలోని ఒక కాఫిర్ నీగ్రో ఇలా అన్నాడు: "నేను లెనిన్‌ను అనుసరించుతాను. ఇక నేను బానిసగా వుండలేను."

చైనా కూలీ యొకడు ఎర్రజెండా నెగురవేసి "ఇది లెనిన్ జండా, ఇది నా జండా." అన్నాడు.

పెన్సిల్వేనియాలోని మెత్తని బొగ్గు గనులలోను, కెంటకీలోని గట్టి బొగ్గు గనులలోను, [illegible]లో కూడిన కాలిఫోర్నియా యూనియనులలోనూ, ఇంగ్లాండు[illegible] చేనేత మగ్గాలలో, [illegible]లోని మోటారు ఫ్యాక్టరీలలోను, చికాగో కసాయి ఫ్యాక్టరీలలోను, కార్మికులు చేసిన సమ్మెలలో, పికెటింగులలో, పోరాటాలలో లెనిన్ ప్రతిబింబించాడు. జార్జికోనక్ పోలీసులు [illegible]స్తే, సైన్యం పంపిన పరిశ్రమ కాలలో కూడా, కార్మికులపై తుపాకులు పేల్చబడినాయి. కార్మికులు హత్యా గావించబడ్డారు. కాని లెనిన్ స్మృతి చెప్పేదేమంటే:- "లెనా బంగారు గనుల కార్మికులపై గావించిన హత్యలకు ప్రతీకారం తీసుకొన్నట్టే, ఈ అమెరికను కార్మికుల హత్యలకు కూడా పగ తీర్చుకోబడుతుంది." అని.

"అలాగా! బ్రిటిషు గని కార్మికులు ఒకానొక రోజున జయించి తీరుతారు."

"మేము కూడా జిమ్ కొనల్లీని జ్ఞాపకముంచుకొండి. లెనిన్ అతణ్ణెంతో ప్రేమించాడు. జిమును ఇంగ్లీషువాళ్లు చంపారు." అన్నారు, ఐరిష్ కార్మికులు.

* * *

సోవియెట్ యూనియన్‌లో, తన పాత స్నేహితుడు వొలోద్యా మరణించడం ఇవాన చూచాడు. రష్యన కర్షకుల క్షేమానికి ఇవాన్

తీరిక లేకుండా పనిచేస్తున్నాడు. లెనిన్ చనిపోయాక, తను వోలోడ్యాను మొదటసారి కలిసికొన్న గ్రామానికి తిరిగి వెళ్ళాడు.

కొడుకు, యువ ఇవాన్, శత్రువులను తరిమి వేయడంలో సహాయ పడిన పిదప, కొక్షిష్కినో గ్రామానికి వెళ్లాడు. తన తండ్రిని గ్రామమంతా తిప్పాడు. తండ్రి కళ్ళు తుడుచుకొంటూ "ఇదేమైనా కలా? ఇదేనా మన పాతవూరు?"

ఆతని బాల్య స్నేహితులు, యువక కాల సేహితులు నవ్వడం మొద లెట్టారు. "కొయ్యతోను, గడ్డితోను కట్టిన గుడిసెలు కన్పడటం లేదనా? కామ్రేడ్, ఇవాన్, నీవు చెల్లబోయేది" అన్నారు.

"పడక గదిలో ఆజమానితోపాటు ఆవుకూడా నివసించడం లేదు కదూ?"

"బీదరైతుకు తమ గుడిసె చుట్టూ చేరడంత భూమీ, దానిచుట్టూ దడీ, ఇప్పుడు లేవుగదూ?" అంటూ నవ్వ మొదలెట్టారు.

"కాని ఇంకొకటి పాతది వున్నది" అన్నాడు కొడుకు ఇవాన్.

తండ్రిని భూస్వామి ఇంటికి తీసుకుపోయాడు. కాని భూస్వామి అక్కడ లేడు. పచ్చగడ్డిమీద కూర్చొని కార్మికులు మాటాడు కొంటు న్నారు. లోపల గదులు ఎలెక్ట్రిక్ లైట్లతో నిండి వున్నాయి. "ఇవి లెనిన్ లాంపులు" అన్నాడు ముసలి రైతు. "మన కళ్ళు పోగొట్టి, పొగతో వంచే కిరసనాయిలు బుడ్లు, లాంతర్లు ఇక లేవు" అన్నాడతడు.

కార్మికులు చదివే గదిలోకి తండ్రిని తీసుకుపోయాడు కొడుకు ఇవాన్. గోడమీద వొలోద్యా బొమ్మ - వ్లాడిమిర్ ఇల్యిచ్ లెనిన్ బొమ్మ వుంది. ఇంకో చోట కామ్రేడ్ లెనిన్ 'బస్ట్' కూడా వుంది. "మన గురువు, మహా గురువు, నాయకుడు." అన్నాడు ముసలి రయితు. "ఇది లెనిన్ కార్నర్" అంటూ మరొకటి చూపించాడు. మరో చోట కార్మికులు రేడియో వింటున్నారు. "జారు, మనవాళ్ళ మాటల్ని మనలను విననిచ్చేవాడు కాదు. కాని ఇప్పుడు, సత్యవాక్కులను, అందమైన వాక్కులను వింటున్నాం." అన్నాడా ముసలి రయితు.

ఆ ఇంట్లో, షవర్ బాత్స్ కూడా వున్నాయి. ఆటల పరికరాలు ప్రదేశమూ వున్నాయి. పసిబిడ్డలకు శుభ్రమైన శిశుపోషణ (నర్సరీ) శాల వుంది. శిశుపోషణశాలకు తండ్రిని తీసుకుపోయాడు ఇవాన్. ఒక పడకలో, పాలబుగ్గల, నీలికళ్ళ పిల్లవాడు నిద్రపోతున్నాడు. బిడ్డ ఎర్రటి ముఖం పైకి సూర్యుని వెలుతురు సోకుతుంది. నవ్వుతూ పసిబిడ్డ మేల్కొన్నాడు. యువ ఇవాన్ వంక చేతులు చాపుతూ "నాన్నా, నాన్నా" అన్నాడు.

ముసలి ఇవాన్, తన మనమణ్ణి తన చేతుల్లోకి తీసుకొన్నాడు. "లెనిన్ పేరే పెట్టుకొందాం. వొలోద్యా అని పిలుద్దాం. వాళ్ళ నాయనమ్మ బ్రతికి వుంటే ఎంత బాగుండేది వాణ్ణి చూడటానికి. ఆమె కొడుక్కు శిశుపోషణశాలా లేదు, పడకలేదు." అన్నాడు తాత ఇవాన్. పిల్లవాణ్ణి నర్సుకు ఇచ్చివేశారు. నర్సు కుర్రాణ్ణి స్నానాల గదికి నడిపించింది. నాడే మధ్యాహ్న భోజనానికి తయారవడానికి చేతులు కాళ్ళూ కడుక్కున్నాడు స్వంతంగా. అతని తండ్రీ తాతా నదిఒడ్డుదాకా నడిచి వెళ్ళారు. ఇక్కడ

ఇనుప కంచెలు లేవిప్పుడు; ఇదే వారి యిల్లు, భూమి, ప్రపంచం.

నది ఒడ్డున కొంతమంది పిల్లలు ఆడుకొంటున్నారు. నదిమీద ఒక పడవ తేలవేశారు. బోటుకు తెరచాప వుంది. తెరచాపపైన సుత్తె, కొడవలి చిహ్నంవుంది. సుత్తె కొడవలి చిహ్నానికి అర్థం, రైతూకూలీల సమ్మేళనం. అందులో ఒక కుర్రాడు వాళ్ళదగ్గరకు పరుగెత్తుకు వచ్చాడు. యువక ఇవాన్ ఇలా అన్నాడు. "అబ్బాయి, ఇదుగో మీ తాత!" పిల్లవాడు దుడ్డుముక్కలా వున్నాడు. ప్రకాశవంతమైన కండ్లు. తాత మనవణ్ణి కౌగలించు కొన్నాడు. "పీటర్, నీవు నా మనుమడివి. ఈ ప్రపంచం మీదే. నీవూ, నీ తమ్ముడు వోలోడ్యాలాంటివాళ్ళదే ఈ ప్రపంచం."

"తాతోయ్! మరే, మరే, నే పెద్దవాణ్ణయాక 'యంగ్ పయనీర్' అవుతాను." అన్నాడు కుర్రాడు ఆదుర్దాగా.

"నీబోటు పేరేమిటి?"

"అరోరా. విప్లవంలో మొదటి తుపాకిదెబ్బ గొట్టిందే అలాంటిది" అంటూ కుర్రాడు ఆటలోకి పారిపొయ్యాడు.

తాత ఇలా అన్నాడు. "నాకు బాగా జ్ఞాపకంవుంది. నాకు బోటు కావాలని వుండేది. ఆ పెద్ద ఇంట్లో వున్న భూస్వామి కొడుక్కి బోటు వుండేది. కాని వాడు నన్ను దాన్ని ముట్టుకోనిచ్చేవాడు కాడు.

*   *   *

తర్వాత వాళ్ళు పొలాల్లోకి వెళ్ళారు. పూర్వం రయితులు భూస్వామికి బానిసత్వం చేసిన ప్రదేశం ఇది. యువక ఇవాన్

తండ్రికి పెద్ద ట్రాక్టర్ (మరనాగలి) చూపించాడు. 20 మంది రయితులు ఇరవై గుర్రాలతో దున్నేదానికంటె ఇది ఎక్కువ దున్నుతుందని చెప్పారు. "రయితులు పంట కోయడానికి కొడవళ్ళుపుచ్చుకొని నడుములు విరగ్గొట్టుకోరు. ఒక్క మెషిన్ వంద కొడవళ్ళు చేసే పని చేస్తుంది. ఒక్క రైతు డ్రైవర్ సీట్‌లో కూర్చుని నడిపించితే చాలు."

"అవును. రయితులు ప్రపంచం నెత్తిమీదే కూర్చుంటున్నారు." అన్నాడు తండ్రి.

"అవును. భూమి రయితులకు కూలీలకు చెందివుంది కాబట్టి కూర్చుంటారు." అన్నాడు కొడుకు. అమెరికాలో రయితు "నాకో ట్రాక్టర్ కావాలి" అంటాడు.

"ఓ. కె. (సరే) నేను నీకు డబ్బు అప్పిస్తాను." అంటాడు మిస్టర్ డాలర్.

అమెరికను రయితు తన కృషితో సృష్టించిన డబ్బు అప్పుగా తీసుకొంటాడు. ఆ డబ్బుతో మళ్ళా తన కృషితోనే పంట పండించుతాడు. కాని ఆ పంట తింటానికి అతనికి ఉండదు.

"ఓ. కె. ఆట్రాక్టర్ నా కిచ్చేయి." అంటాడు మిస్టర్ డాలర్.

రయితు పొలాలను మిస్టర్ డాలర్ తణఖా వుంచుకొంటాడు. మార్కెటులో ధరలు పడిపోయాయి. తన పంటను అమ్మలేదు రయితు. తన తణఖాను వదలించుకోలేదు. పొలం కొంటానికి అప్పిచ్చిన మిస్టర్ డాలర్ ఋణాన్ని రయితు తీర్చలేదు.

"ఓ. కె. ఆ పొలం నా పేర రాశేయ్." అంటాడు మిష్టర్ డాలర్.

అమెరికన్ రయితు వ్యవసాయ కూలీ అవుతున్నాడు. లేదా పట్టణాలకు పోయి ఫ్యాక్టరీ కూలి అయినా అవుతున్నాడు.

అయినా మిష్టర్ డాలర్ "ఓ. కె." అంటాడు.

సోవియట్ యూనియన్లో, భూమిని పనిచేసేవారే తీసుకొంటారు. వాళ్ళే సాగుచేసికొంటారు. వాళ్ళు పర్వతాలను దగ్గరకు తెస్తారు. గాలికి గొలుసులు వేస్తారు. నదుల పోకడను అడ్డగిస్తారు. మళ్ళా నదులను ప్రవహింపనిస్తారు.(రైలురోడ్లు. విండ్ మిల్సు, ఆనకట్టలు),

ఒక కార్మికుడిలా అంటున్నాడు. "పూర్వం మనం బండి ఎక్కి, గుర్రమెక్కి, గుంటలు, మెరకా పల్లాలు వున్న రోడ్లమీద ప్రయాణం చేసేవాళ్ళం. మనం తయారు చేస్తున్న మోటార్లు నడవడానికి ఇపుడు నున్నటి తారురోడు వేస్తున్నాం. ఇలా, మనం పర్వతాలను దగ్గరకు తెస్తున్నాం."

"మనం పెద్దపెద్ద విండ్ మిల్సు పెట్టి, గాలిని ఉపయోగించి గాలితో ధాన్యపు మరల చక్రాల తిప్పిస్తున్నాం. ఒకానొకప్పుడు గాలికి బానిసలం. కాని ఇప్పుడదే మనకి బానిస. ప్రజలు ఇప్పుడు స్వతంత్రులు గాదుమరీ." అన్నాడు మరొకడు.

"నీటర్ నదిమీద బ్రహ్మాండమైన వంతెన కట్టాం. అది నదిని స్వేచ్ఛగా పోకుండా ఆపుతుంది. గర్జన చేసే విద్యుత్తు నుండి విద్యుచ్ఛక్తి

వేలకొలది కార్మికుల ఇండ్లకు లైటు ఇస్తోంది. ఫ్యాక్టరీ చక్రాలను తిప్పుతోంది. లెనిన్ అంచనా అమలులోకి వచ్చింది. నది విద్యుచ్ఛక్తి వల్ల, 18,000,000 మంది శ్రమపడే కార్మికులకు విముక్తి కల్గింది." అన్నాడు మరొకడు.

అమెరికాలో, ఫ్యాక్టరీలో ఒక క్రొత్త మిషన్‌ను పెట్టారనుకోండి. వేలకొలది కార్మికుల జీతాల కవర్ల మీద ఒక చిన్న చీటీ తగిలించుతారు. "మీరు పనిలోకి రానవసరంలేదు," అంటూ. ఇతర కార్మికులకు ఇలా చెప్తారు. "మీ జీతాలు 100కి 10 తగ్గిస్తున్నాం."

సోవియటు యూనియన్‌లో, మెషినరీ కార్మికుల బానిస. మెషినరీ మరిన్ని వస్తువులను తయారు చేస్తుంది. కార్మికులు తక్కువ గంటలు పని చేస్తారు. తక్కిన కాలం చదవడం, అధ్యయనం చేయడం, ఆడుకోవడం, ప్రయాణాలు చేయడం, నాటకాలకు, సినిమాలకు పోవడం, స్నేహితులతో కాలం గడపడం, కుటుంబంతో ఉండటం, - ఇలా గడిపివేస్తారు. ఎక్కువ వస్తువులు కార్మికులకే పోతాయి గాని, అమెరికాలోలాగా, ఏమీ పని చేయని మిలియనీర్లకే అన్ని వస్తువులూ పోవు.

"ఇతర దేశాలతో కలయడమే గాక, ఆ దేశాలన్నిటినీ మించిపోవాలి" అన్నాడు కామ్రేడ్ లెనిన్. మొదటి ప్లాను నుండి బ్రహ్మాండమైన పంచవర్ష ప్రణాళిక వృద్ధి అయింది. స్టాలిన్ ఆధ్వర్యాన, బ్రహ్మాండ పరిశ్రమలనూ వ్యవసాయాన్ని నిర్మించే నూతన ప్రభుత్వం నడుస్తోంది. లెనిన్‌కు విశ్వాస పాత్రుడైన శిష్యుడగు, స్టాలిన్ ప్రపంచ కార్మికులకు ప్రథమ కార్మిక ప్రభుత్వానికి నాయకుడయ్యాడు.

ప్రపంచ యుద్ధం కాలంలో, పీటర్స్‌బర్గ్ పెట్రోగ్రాడ్ గా మారింది. ఇపుడు కార్మికులు దానికి లెనిన్‌గ్రాడ్ అని పేరు పెట్టారు. లెనిన్ జన్మస్థానమూ, బాల్యదశ గడిపిన స్థలమూ అయిన "సింబర్స్క్"ను "యుల్యనావస్క్" అని పేరుపెట్టి, లెనిన్ పుట్టిన వంశానికి (యుల్యనావ్ వంశం) గౌరవం తెచ్చారు. లెనిన్ బాల్య స్నేహితురాలు, వీరా (కార్మిక స్త్రీ), యుల్యనావ్‌స్క్‌ను వదిలి, లెనిన్‌గ్రాడ్‌లో ఫ్యాక్టరీకి అధ్యక్షురాలుగా వెళ్ళింది. చలికాలంలో ఉన్నికోటూ, చెప్పులూ లేనందువలన బయటికి వెళ్ళకుండా ఇంట్లోనే కూర్చోనవసరం లేదు వీరా బిడ్డకు. ఒకప్పుడు ధనికుల పిల్లల ఆటప్రదేశమయిన మంచుతో కప్పిన కొండలకు వీరా కొడుకు ఇప్పుడు ఠీవిగా వెళ్ళుతాడు.

'వీరా కొడుకు యంగ్ పయనీర్'కూడా. వారి ఆశయం సోవియట్ రిపబ్లిక్ కోసం, పీడిత ప్రపంచంకోసం "అన్ని వేళలా తయార్". తమ మాతృ భూమిలో కార్మికులు పొందుచున్న అభివృద్ధిని చూచి తమ శత్రువులు బాధపడుతున్నారనే విషయాన్ని తెలిసుకొనే వయస్సు వచ్చింది వీరా కొడుక్కి. సోవియట్ శత్రువులు "ఇది ఒక్క సంవత్సరంకన్నా ఎక్కువ నిలవదు." అనేవాళ్ళు. కాని లెనిన్ చనిపోయేసరికే 7 ఏండ్లు నిలిచింది. ఇప్పటికి దానికి రెట్టింపు సంవత్సరాలుకూడా నిలిచింది.

"అది శాశ్వతంగా నిలుస్తుంది. మేము ఇక్కడ దానిని ఉదాహరణగా తీసుకొని అనుసరించుతాం." అంటాడొక అమెరికా కార్మికుడు. మిల్లు యజమాని కార్మికుల వైపుకు తిరిగి "ఓ! నీకలాంటి భావాలున్నాయా? నిన్ను లాఠీ చార్జి చేస్తున్నాం!" అని అంటాడు.

కార్మికులు జవాబు చెప్పారు, "నీవు చితకకొట్టేది, టొమాటో పళ్ళు. కాని విప్లవాన్ని కొట్టలేవు."

బాస్ (యజమాని) కి పిచ్చెత్తి పోతుంది. కార్మికుల మాతృ భూమికి వ్యతిరేకంగా విసిరివేసే మందుగుండు సామానుగా ఈ కార్మికుని తయారు చేయాలని ప్రయత్నించుతాడు.

కాని కార్మికులు ఇదివరకెన్నడూ ఎరుగనంత బాధపడుతున్నారు. తన ఇంటి నుండి అప్పుడే వెళ్ళగొట్టబడిన ఒక కార్మికుడు "నేను యజమాని కోసం పోరాడను." అన్నాడు. "నేను అంతే" అంటున్నాడు, తిండికోసం వరసగా నిలబడిన కార్మికులలో ఒకడు. దేశమంతటా కాళ్ళరిగేటట్లు తిరిగిన ఇల్లువాకిలి లేని అబ్బాయి ఒకడు "డిట్టో" అన్నాడు. "డిటో" అన్నారు తిండి అడిగితే పోలీసు లాఠీ దెబ్బలు పొందిన కార్మికులు. "డిటో" అన్నారు, నాజీలచే చిత్రహింసకు గురిచేయబడిన జర్మను కార్మికులు. "ఇక్కడ మన జీవితం రోజు రోజుకూ దుర్భరమై పోతున్నది. అక్కడ రష్యాలో జీవితం రోజురోజూ సుఖప్రద మౌతున్నది." అని అందరూ ఏక గ్రీవంగా అంగీకరించారు.

సోవియట్ యూనియన్‌లోని కార్మికులు ఇలా అన్నారు. "మన మింకా బలపడాలి. ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళికలో గత ఐదేండ్లలో మనం అనేక అద్భుత కార్యాలు గావించాం. మనం ఎన్నడూ ఎరుగనంత బలాన్ని సంపాదించాలి. యం. ఫ్రాంక్, పౌండ్. మార్కు, ఆల్ట్‌పౌండ్, మిష్టర్ డాలరూ, గనుక మనమీద దాడి సల్ప ప్రయత్నించినచో, వాళ్ళకి చేతినిండా పని కల్పించాలి."

సోవియట్ యూనియన్‌ను రక్షించడానికి, కార్మిక కర్షకుల రెడ్ ఆర్మీ ఎప్పుడూ సంసిద్ధంగానే ఉంది. కార్మికులు పెట్టుబడిదారులను మళ్ళా ఫ్యాక్టరీల ఛాయకు రానీయరు. రైతులు మళ్ళా భూములను భూస్వాములచే లాక్కో-నీయరు. వారు యుద్ధాన్ని కోరరు. సోవియట్ ప్రభుత్వం అన్ని విధాలా శాంతిని కాపాడ ప్రయత్నించుతుంది. కాని కామ్రేడ్ స్టాలిన్ చెప్పిన ఈ మాటలతో సోవియట్ ప్రజలు అంగీకరించుతారు.

"మేం ఇతరుల భూమి ఒక్క అడుగుకూడా కోరం. మేం మా భూమిలో ఒక్క అంగుళాన్నికూడా వదులుకోం."

"కామ్రేడ్ స్టాలిన్ చెప్పింది నిజం. మేమూ మీతోనే వున్నాం." అన్నాడు, అమెరికన్ కార్మికుడు.

"మమ్మల్నికూడా లెక్క-వేసికోండి" అన్నాడు బ్రిటిషు కార్మికుడు.

హిందూదేశంలో ఇంగ్లాండు క్రింద పరిపాలింపబడే 40 కోట్ల జనులు "మీరు మీ పీడకులను వదిలించుకొన్నట్లే, మేము కూడా వదిలించు కొంటాము!" అని అన్నారు.

ఫ్రాంసుచే పరిపాలించబడే ఇండో చైనాలోని ఒక రైతు ఇలా అంటాడు. "రష్యన్ కార్మికులారా! మీ వెనుక మేం వున్నాం. మాకోసం కూడా మేం పోరాడుతాం."

పెట్టుబడిదారుల కోసం బట్టలు నేసే, బొగ్గును తవ్వే కార్మికులు కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చేరుతున్నారు. "ఇది మన పార్టీ. ఇది నూతన జీవితానికి పోరాటాన్ని నడుపుతుంది. ఇది లెనిన్ పార్టీ." అన్నారు వాళ్ళు.

ఆకలిమంటలూ, భయోత్పాదక చిత్రహింసా, అమెరికా, జర్మనీ, జపాను, ఆఫ్రికాల కార్మికుల గొంతు పిసుకుతున్నాయి. 1910లో, రష్యా

యొక్క నిరాశాపూరిత అంధకార దినాలలో, లెనిన్ "అధైర్యపడవద్దు" అని హెచ్చరించాడు. "అధైర్యపడవద్దు" "ఈ అంధకారం వెళ్ళి పోతుంది. ఈ బురద నీటి తరంగం అణగిపోతుంది. మనం మరో నూతన తరంగంలో తేలిపోతాం. శ్రామికవర్గవిప్లవం తిరిగి జనిస్తుంది." అని ఇప్పుడా ధ్వని ప్రతిధ్వనించుతోంది.

అంధకారం గతించిపోయింది. నీపర్ నది శుభ్ర దృఢజలతరంగాలకు బురదనీళ్ళు లొంగిపోయాయి, ప్రజలకు స్పష్టజ్యోతిని ఇస్తున్నదా జలం. కార్మికులా తరంగంపై తేలియాడుతున్నారు. శ్రామికవర్గవిప్లవం, కార్మికవిప్లవం విజయవంతమైంది. కణం జ్వాలలలాగా మారింది ! జ్వాల ఇతర దేశాలలో కూడా మండుతోంది. ప్రతి సంవత్సరం జనవరి 21వ తేదీన కామ్రేడ్ లెనిన్ జ్ఞాపకార్థంగా కార్మికుల హృదయాలలో ఆజ్వాల ప్రజ్వరిల్లుతుంది. కార్మికుల పిల్లలు, కామ్రేడ్ ఇల్యిచ్ను గురించి, కామ్రేడ్ లెనిన్ను గురించిన పాటలు పాడతారు.

"కామ్రేడ్, కామ్రేడ్ లెనిన్
బీదలనే ప్రేమించెన్
ధనికులనే ద్వేషించెన్
నవంబరు పదునేడవ తేదీనా
నడిపించెన్ (రష్యను) కార్మికులన్

*

మహా ధైర్యశాలిగా
మా లెనిన్ వీరుడూ

మన లెనిన్

ఇట్టిధీరునీ, మున్
కనివిని యెరుగముగా

*

లెనిన్ వీరపతాకన్
మింటికంటు నట్టులన్
ఎగురవేయు డెగరవేయుడీ!

*

కార్మిక యోధుల మానసమూ
పనిచేయుటయో చనిపోవుటయో
మన ధర్మముగా మన ధర్మముగా
దుర్భర దుర్దశ మనమూ
తొలగించిన యానాడూ
మా లెనిన్ పతాకం, విజయపతాకం
స్వర్గ భూమిలో స్వచ్ఛ కాంతితో
ఎగురుచుండునూ, స్వేచ్ఛగాన్
ఎగురు చుండునూ..."

లెనిన్ జీవితంలో జ్ఞప్తి వుంచుకోవలసిన తేదీలు.

1870 - ఏప్రియల్ - 2. వ్లాడిమిర్ ఇల్యిచ్ యుల్యనావ్ (లెనిన్) సింబర్స్కలో (ఇప్పుడు దానిని యుల్య. నాస్క్ అంటున్నారు) జన్మించాడు.

1879 - ఆగస్టు - హైస్కూలులో చేరాడు.

1887 - మే 20 - లెనిన్ పెద్ద అన్న, అలగ్జాండరును మూడవ అలగ్జాండరు (జార్)ను హత్య చేయాలను ప్రయత్నంలో పాల్గొన్నందుకు వురిదీశారు.

1887 - జూన్ 22 - హైస్కూలులో వుత్తీర్ణుడయ్యాడు.

1887 - ఆగస్టు 25 — కజాన్ యూనివర్శిటీ లా కాలేజీలో చేరాడు.

1887 - డిశెంబరు 17 - రహస్య మీటింగులో పాల్గొన్నందుకు ఇంకా 40 మంది కజాన్ యూనివర్శిటీ విద్యార్థులతో అరెస్టుగాబడ్డాడు.

1887 - డిశెంబరు - 19 - యూనివర్శిటీ నుండి వెళ్ళగొట్టి తాతగారి ఎస్టేటు 'కొకుష్కిను' కు పంపారు.

1888 – ఆకురాలు కాలం – కజాన్ తిరిగి వచ్చాడు. కాని యూనివర్శిటీలో చేర్చుకోలేదు. కార్మిక గ్రూపులలో చేరి మార్క్సు రచనలు పఠించ నారంభించాడు.

1889 – ఆకురాలు కాలం – కుటుంబంతో సహా 'సమారా'కు వెళ్ళాడు. అక్కడ చదువ నారంభించాడు. యువక కార్మికులకు బోధించ సాగాడు.

1891 – నవంబరు – 27 – పీటర్సుబర్గు యూనివర్శిటీలో ఎక్కువ మార్కులతో పరీక్ష ప్యాసయ్యాడు. లాయర్ డిగ్రీని సంపాదించాడు.

1892 – 'సమారా' తిరిగి వచ్చి ప్రాక్టీసు పెట్టాడు. కార్మిక సర్కిల్సులో బోధచేస్తూనే యున్నాడు.

1893 – పీటర్సుబర్గులో నివసించి పనిచేయడానికి వచ్చాడు. తన మొదటి గ్రంథం వ్రాశాడు.

1894 – తన కాలాన్నంతా కార్మికులకు బోధచేయుట లోనూ, ఆర్గనైజు చేయుటలోనూ, వ్రాయుటలోనూ, గడుపుతాడు. కార్మిక సర్కిల్సు అన్నిటిని ఒకే దృఢమైన పార్టీగా ఐక్యపరచుతాడు.

ప్రవాసంలో వున్న యితర రష్యన్ విప్లవ నాయకులను కలిసికోడానికి స్విట్జర్లండు పోయాడు.

1895 – నవంబరు – పీటర్సుబర్గుకు తిరిగివచ్చాడు. స్థానిక సోషల్ డెమాక్రిటికు పార్టీకి నాయకుడయ్యాడు.

1895 – డిశంబరు – 20 – పీటర్సుబర్గులో అరెస్టయ్యాడు.

1896 – – – జైలులో.

1897 – ఫిబ్రవరి – 10 – సైబీరియాకు 3 ఏండ్ల ప్రవాస శిక్షకై పంపించారు.

1897 – మే 20 – ఎన్సిరాష్ట్రంలోని షుషెన్స్కోయీ గ్రామం ప్రవేశించి అక్కడే నివశించి పనిచేయ సంకల్పించుకున్నాడు.

1898 – – – రష్యన్ సోషల్ డెమాక్రటిక్ లేబరుపార్టీ ప్రథమ కాంగ్రెసు జరిగింది. లెనిన్ ప్రవాసంలో వున్నా పార్టీ పేపరయిన (రబోచ్యా గజెటా' (వర్కర్సు జర్నల్ – కార్మిక పత్రిక) కు సంపాదకునిగా ఎన్నుకున్నారు.

1898 – జూలై – 22 – తనతో ప్రవాస శిక్ష అనుభవించుచున్న నడ్జెడా – కె. క్రుపాస్కాయాను వివాహమాడాడు.

1900 – ఫిబ్రవరి – 11 – ప్రవాసం అయిపోయి మధ్య రష్యాకు వచ్చాడు.